

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Bijbelcommentaar

door E.G.White
Page 1077; blz. 301

Mattheüs

Hoofdstuk 2

Vers 1,2 **De Aandacht Gevestigd op de Geboorte van Jezus.** – De Heere werkte aan de harten van de wijzen, zodat zij op zoek gingen naar Jezus, en Hij richtte hun weg door een ster. Deze ster verliet hen nabij Jeruzalem en bracht hen ertoe in Judea navraag te doen; want zij meenden dat de overpriesters en schriftgeleerden beslist op de hoogte moesten zijn van deze grote gebeurtenis. De komst van de wijzen maakte het hele volk bekend met het doel van hun reis en vestigde hun aandacht op de belangrijke gebeurtenissen die plaats vonden (2SP 26).

Vers 16-18 **Getrouwheid Zou de Woede Krachteloos Hebben Gemaakt.** – God liet deze vreselijke ramp toe om de trots van het joodse volk te vernederen. Hun misdaden en goddeloosheid waren zo groot, dat de Heere de goddeloze Herodes toestond hen te straffen. Als zij minder hovaardig en eierzuchtig waren geweest, als hun leven zuiver, hun gewoonten eenvoudig en oprecht waren geweest, zou God hebben verhinderd dat ze vernederd en gekweld werden door hun vijanden. God zou op duidelijke wijze de woede van de koning jegens Zijn volk machteloos hebben gemaakt, als zij volmaakt getrouw tegenover Hem waren geweest. Maar Hij kon geen ander werk voor hen doen, want Hij had een afschuw van hun daden (2SP 28).

Hoofdstuk 3

Vers 1-3 Zie EGW over Lukas 1:76,77

Vers 7,8 (Lukas 3:7-9). **Wie Waren Adderengebroad?** – De Farizeeën waren heel strikt wat betreft de uiterlijke waarneming van vormen en gebruiken en waren vervuld van hooghartige, wereldse, huichelachtige eigengerechtigheid. De Sadduceeën loochenden de opstanding der doden, het bestaan van engelen en stonden sceptisch tegenover God. Deze sekte bestond voornamelijk uit onwaardige personen en velen van hen waren losbandig in hun gewoonten. Met het woord 'adderengebroad' bedoelde Johannes hen, die kwaadaardig en vijandig en bittere tegenstanders van Gods uitdrukkelijke wil waren.

Johannes vermaande deze mensen “*vruchten voort te brengen, die aan de bekering beantwoordden.*” Dat wil zeggen: Laat zien dat u bekeerd bent, dat uw karakter veranderd is.... Geen woorden of een belijdenis, maar vruchten - het nalaten van zonden, gehoorzamen aan Gods geboden - de echtheid van ware bekering en oprecht berouw tonen (MS 112, 1901).

Vers 13-17 (Markus 1:9-11; Lukas 3:21,22; Johannes 1:32, 33). **Engelen en een Gouden Duif.** – Jezus was ons voorbeeld in alles wat betrek-

Page 1077-1078; blz. 302

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

king heeft op leven en godsvrucht. Hij werd gedoopt in de Jordaan, net zoals zij die tot Hem komen, gedoopt moeten worden. Engelen uit de hemel zagen met intense belangstelling neer op het toneel van de doop van de Heiland, en als de ogen van hen die toezagen, zouden zijn geopend, zouden ze hebben gezien hoe de hemelse heirscharen Gods Zoon omringden terwijl Hij op de oever van de Jordaan neerknielde. De Heere had beloofd om aan Johannes een teken te geven waaraan hij zou weten wie de Messias was, en terwijl Jezus uit het water opklom, werd het beloofde teken gegeven; want hij zag de hemelen geopend, en de Geest van God als een duif van glanzend goud zweven boven het hoofd van Christus, en een stem uit de hemel, Die zei: *"Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb."* (YI 23 juni, 1892).

(Romeinen 8:26; Hebrëen 4:16). **De Hemel Geopend voor Smeekbeden.** – Wat betekent dit toneel voor ons? Hoe onnadenkend hebben wij het verhaal over de doop van onze Heere gelezen, zonder te beseffen dat de betekenis ervan voor ons van het grootste belang is, en dat Christus ten behoeve van ons door de Vader werd aanvaard. Terwijl Jezus op de oever van de Jordaan knielde en Zijn smeekbede opzond, werd de mensheid de Vader aangeboden door Hem, Die Zijn Goddelijkheid met menselijkheid had bekleed. Jezus bood Zichzelf de Vader aan voor de mensen, opdat zij, die door de zonde waren gescheiden van de Vader, door de verdiensten van de Goddelijke Bidder tot God konden worden teruggebracht. Door de zonde was de aarde van de hemel gescheiden, maar met Zijn menselijke arm omgaf Christus het gevallen mensdom, terwijl Hij met Zijn Goddelijke arm beslag legt op de troon van de Oneindige; de aarde wordt verzoend met de hemel en de mens heeft omgang met zijn God. De gebeden van Christus voor de verloren mensheid baanden hun weg door alle schaduwen die satan had veroorzaakt tussen de mens en God, en lieten een duidelijke weg open voor communicatie met de troon der heerlijkheid. De poorten stonden wijd open, de hemelen werden geopend en de Geest van God omgaf in de gedaante van een duif het hoofd van Christus, terwijl de stem van God werd gehoord, Die zei: *"Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb."*

Gods stem werd gehoord als antwoord op de bede van Christus, en dit zegt de zondaar dat zijn gebed verhoord zal worden bij de troon van de Vader. De Heilige Geest zal gegeven worden aan hen, die om Zijn kracht en genade vragen, en zal onze zwakheden te hulp komen als wij bij God gehoor zoeken. De hemel is open voor onze smeekbeden en wij worden uitgenodigd om *"vrijmoedig naar de troon der genade te komen opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen ter gelegener tijd."* Wij moeten in geloof komen, in het vertrouwen

Page 1078-1079; blz. 303

dat wij de dingen, die wij van Hem vragen, zullen ontvangen (ST 18 april, 1R92).

Het Luiden van een Doodsklok. – Toen Christus aan Johannes vroeg om gedoopt te worden, was satan onder degenen die getuigen waren van het gebeuren. Hij zag de bliksemstraal uit de wolkenloze hemel. Hij hoorde de majestueuze stem van Jehova, Die langs de hemelen weerklonk en over de aarde weerkaatste als donderslagen met de aankondiging: *"Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb."* Hij zag hoe de heerlijkheid van de Vader de gedaante van Jezus overschaduwde, en zo met onmiskenbare zekerheid in de menigte Hem aanduidde, Die Hij als Zijn Zoon erkende. De omstandigheden, verbonden met deze doopdienst boezemden satan de grootste belangstelling in. Hij wist toen heel zeker dat hij, als hij

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Christus niet zou overwinnen, van dat moment af beperkt zou zijn in zijn macht. Hij begreep dat deze mededeling van Gods troon wilde zeggen, dat de hemel nu dichterbij de mensen was dan ooit, en de diepste haat werd in hem gewekt.

Toen satan de mens tot zonde verleidde, hoopte hij dat Gods afschuw voor de zonde Hem voor eeuwig van de mens zou scheiden en de schakel tussen hemel en aarde zou verbreken. Toen hij uit de open hemel Gods stem hoorde, Die tot Zijn Zoon was gericht, was dat voor hem als het luiden van een doods-klok. Het vertelde hem dat God de mens nu hechter met Zichzelf zou verenigen en hem morele kracht zou geven om de verzoeking te overwinnen en aan de strikken van satanische listen te ontkomen. Satan wist heel goed welke positie Christus als Gods Zoon, de Geliefde van de Vader, in de hemel had bekleed; het vervulde hem met vrees dat Christus de vreugde en heerlijkheid van de hemel zou verlaten om als mens naar deze wereld te komen. Hij wist dat deze afdaling van Gods Zoon voor hem weinig goeds betekende....

Het tijdstip was nu aangebroken, waarop satans heerschappij over de wereld zou worden aangevochten, zijn rechten in twijfel zouden worden getrokken, en hij vreesde dat zijn macht zou worden gebroken. Hij wist uit de profetieën dat een Zaligmaker was voorzien en dat Zijn rijk niet gesticht zou worden in aardse triomf en met aardse eer en vertoon. Hij wist dat de profetieën een Koninkrijk hadden voorzien, dat door de Vorst des hemel op aarde zou worden opgericht, terwijl hij de aarde als Zijn domein opeiste. Dit Koninkrijk zou alle rijken op aarde omvatten, dan zou aan de macht en heerlijkheid van satan een einde komen en hij zou zijn straf ontvangen voor de zonden die hij in de wereld had gebracht, voor de ellende die hij het mensdom had bezorgd. Hij wist dat alles wat te maken had met zijn voorspoed afhankelijk was van zijn al dan niet slagen om door zijn verzoeken Christus te overwinnen. Hij gebruikte elke list die hem ten dienste stond om de Heiland van Zijn trouw af te brengen. (ST 4 aug.1887).

Page 1079; blz. 304

Vers 16,17 (Efeze 1:6. Zie EGW over Mattheüs 4:1-11). **Een Onderpand van Liefde en Licht.** – Ten behoeve van ons legde de Heiland beslag op de macht van de Almachtige, en als wij tot God bidden, mogen wij weten dat de bede van Christus al eerder is opgestegen en dat God deze gehoord en verhoord heeft. Met al onze zonden en zwakheden worden wij niet als waardeloos terzijde geworpen. *"Hij heeft ons aangenomen in de Geliefde."* De heerlijkheid die op Christus rustte, is een onderpand van Gods liefde voor ons. Ze vertelt ons van de macht van het gebed, - hoe de stem van de mens het oor van God kan bereiken en onze smeekbeden in de hemel aanvaard kunnen worden. Het licht dat uit de open poorten viel op het hoofd van onze Heiland, zal op ons vallen als wij om hulp bidden om aan verleiding weerstand te bieden. De stem Die tot Jezus sprak, zegt tot elke gelovige ziel: *"Dit is Mijn geliefd Kind in Wie Ik Mijn welbehagen heb"* (MS 125, 1902).

Een Verzekering van Aanvaarding. – Door de open poorten stromen heldere stralen van heerlijkheid van de troon van Jehova, en dit licht beschijnt ons. De verzekering aan Christus gegeven, is een verzekering voor elk berouwvol, gelovig, gehoorzaam kind van God, dat hij wordt aangenomen in de Geliefde (ST 31 juli, 1884).

Een Weg Door de Duistere Schaduw. – Het gebed van Christus op de Jordanoever omvat iedereen die in Hem wil geloven. 'De belofte dat u aangenomen bent in de Geliefde, is voor u. God heeft gezegd: *"Deze is Mijn Zoon, de Geliefde, in*

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Wie Ik Mijn welbehagen heb." Dit wil zeggen dat Christus de weg naar de troon van de oneindige God voor u heeft gebaad door de duistere schaduw, die satan op uw weg heeft geworpen te blokkeren. Hij heeft beslag gelegd op de almacht, en u wordt in de Geliefde aangenomen (GCB 4 april, 1901).

Hoofdstuk 4

Vers 1,2 (Exodus 34:28; Deuteronomium 9:9; Lukas 4:2). **Het Vasten van Mozes Niet Zoals dat van Christus.** – In de woestijn der verzoeking was Christus veertig dagen zonder voedsel. Mozes was bij bijzondere gelegenheden even lang zonder eten geweest. Maar hij voelde geen knagende honger. Hij werd niet verzocht en gekweld door een lage, machtige vijand zoals de Zoon van God. Hij werd verheven boven menselijke gevoelens. Hij werd vooral gesteund door Gods heerlijkheid die hem omringde (ST 11 juni, 1874).

Vers 1-4 (Lukas 4:1-4). **De Macht van een Bedorven Eetlust.** – Alles ging verloren toen Adam voor de macht van de eetlust bezweek. De Verlosser, in Wie het menselijke en het Goddelijke was verenigd, stond in de plaats van Adam en doorstond een vreselijk

Page 1179-1180; blz. 305

vasten gedurende bijna zes weken. De lengte van dit vasten is het sterkste bewijs voor de grootte van de zonde en de macht van een verdorven eetlust op het menselijk geslacht (RH 4 aug., 1874).

Een Les om ter Harte te Nemen. – Christus was ons Voorbeeld in alle dingen. Als wij Zijn vernedering zien in de lange beproeving en het vasten in de woestijn om de verzoeking van de eetlust ten onzen behoeve te overwinnen, moeten wij deze les ter harte nemen als wij verzocht worden. Als de macht van de eetlust over het menselijk geslacht zo machtig is en het toegeven daaraan zo vreeswekkend, dat Gods Zoon Zichzelf aan een dergelijke proef onderwierp, hoe belangrijk is het dan wel dat wij de noodzaak beseffen onze eetlust ondergeschikt te maken aan ons verstand. Onze Heiland vastte bijna zes weken om voor de mensen de overwinning te behalen op het punt van de eetlust. Hoe kunnen belijdende christenen, wiens geweten verlicht is, terwijl zij Christus als hun Voorbeeld hebben, toegeven aan een dergelijke eetlust, die zulk een verzwakkende invloed heeft op verstand en hart? Het is een pijnlijk feit, dat de gewoonte van zelfbevrediging ten koste van de gezondheid en het verzwakken van de zedelijke kracht in deze tijd een groot deel van de christelijke wereld in banden van slavernij houdt.

Velen die belijden dat zij godvruchtig zijn, onderzoeken de reden van Christus' lange periode van vasten en lijden in de woestijn niet. Zijn lijden was niet zozeer het gevolg van het knagen van de honger dan wel het besef van de vreeswekkende gevolgen van het toegeven aan eetlust en hartstocht op de mensheid. Hij wist dat eetlust de afgod van de mensen zou zijn, en hen ertoe zou brengen God te vergeten; deze eetlust zou direct in de weg naar zijn zaligheid staan (RH 1 sept., 1874).

Satan Valt Aan op de Momenten van de Grootste Zwakte. – Toen Christus in de woestijn was, vastte Hij, maar Hij voelde de honger niet. Omdat Hij gedurig tot Zijn Vader bad als voorbereiding om weerstand te bieden aan de tegenstander, voelde

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Christus het knagen van de honger niet. Hij bracht de tijd in ernstig gebed, in Gods nabijheid door. Het was alsof Hij Zich in tegenwoordigheid van Zijn Vader bevond. Hij vroeg om kracht om de vijand weerstand te kunnen bieden; om zekerheid dat Hij genade zou ontvangen om alles te volbrengen wat Hij ten behoeve van de mens op Zich genomen had. De gedachte aan de strijd die Hem te wachten stond, maakte dat Hij onbewust was van alle andere dingen en Zijn ziel werd gevoed met het Brood des levens, evenals nu de verzochte zielen gevoed zullen worden, die tot God om hulp gaan. Hij at van de Waarheid die Hij aan de mensen moest brengen als Eén Die macht had hen te bevrijden van de verzoeken van satan. Hij zag hoe satans macht over gevallen en beproefde mensen gebroken werd. Hij zag hoe Hij de zieken genas, de hopelozen troostte, de wanhopigen opbeurde

Page 1080; blz. 306

en het Evangelie predikte aan de armen, - hoe Hij het werk deed dat God Hem had aangewezen; en Hij beseftte het gevoel van honger niet eer de veertig dagen van Zijn vasten voorbij waren.

Het visioen verdween en toen hunkerde de menselijke natuur van Christus naar voedsel. Nu was de gelegenheid voor satan gekomen om Hem aan te vallen. Hij besloot te verschijnen als de engelen des lichts, die Christus in Zijn visioen had gezien (Brief 159, 1903).

De Beproeving Niet Verminderd. – Christus wist dat Zijn Vader Hem voedsel zou verstrekken wanneer het Hem zou behagen dit te doen. Hij wilde in deze zware beproeving, toen de honger Hem boven mate pijnigde, niet voortijdig ook maar iets van de bezoeking die tot Hem kwam verminderen door het uitoefenen van Zijn Goddelijke macht.

De gevallen mens zou, als hij in moeilijkheden kwam, niet de macht hebben om wonderen te verrichten voor zichzelf, om zich pijn of zielelijden te besparen, of zich de overwinning over zijn vijanden te verschaffen. Het was Gods bedoeling om het mensdom te toetsen en te beproeven en hun een gelegenheid te geven om het karakter te ontwikkelen door hen vaak in moeilijkheden te brengen om hun geloof en vertrouwen in Zijn liefde en macht te toetsen. Het leven van Christus was een volmaakt voorbeeld. Altijd onderwees Hij de mensen door voorbeeld en gebod, dat Hij Zich van God afhankelijk voelde, en dat de mens in God zijn geloof en vaste vertrouwen moest stellen (RH 18 aug., 1874).

Vers 1-11 (Markus 1:12, 13; Lukas 4:1-13; zie EGW over Johannes 2:1, 2).

Alle Krachten van de Afval Verenigd. – In satans raadsvergaderingen werd besloten dat Hij (Christus) overwonnen moest worden. Geen mens was in de wereld gekomen zonder aan de macht van de bedrieger te ontsnappen. Alle krachten van het verbond van het kwaad werden op Zijn spoor gezet om tegen Hem te strijden, en zo mogelijk Hem te overwinnen. De felste en diepste gewortelde vijandschap werd gezet tussen het zaad van de vrouw en de slang. De slang zelf maakte Christus tot het mikpunt van elk hels wapen....

Het leven van Christus was een voortdurende strijd tegen satanische machten. Satan verzamelde alle krachten van de afval tegen Gods Zoon. De strijd nam toe in felheid en kwaadaardigheid naarmate de prooi hem telkens weer ontkwam. Satan viel Christus door elke denkbare vorm van verzoeking aan (RH 29 okt., 1895).

Op Geen Enkel Punt Gefaald. – Christus ging van dit tafereel van heerlijkheid (Zijn doop) naar een van de grootste verzoeken. Hij ging naar de

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

woestijn, daar ontmoette satan Hem en verzocht Hem op alle punten waarin de mens verzocht zal worden. Onze Plaatsvervanger en Borg betrad de weg waarop Adam
Page 1081; blz. 307

struikelde en viel. En de vraag rees op: Zal Hij struikelen en vallen over Gods geboden zoals dat met Adam het geval is geweest? Hij beantwoordde satans aanvallen telkens weer met "*Er staat geschreven*", en satan verliet het strijdperk als een overwonnen vijand. Christus had de smadelijke val van Adam verlost, heeft een karakter van volmaakte gehoorzaamheid gevormd en een voorbeeld aan het menselijk geslacht nagelaten, opdat zij het grote Voorbeeld zullen navolgen. Als Hij ook maar in één punt tekort was geschoten met betrekking tot Gods wet, zou Hij geen volkomen offer zijn geweest; want het was op één enkel punt dat Adam faalde (RH 10 juni, 1890).

Satans Leugens Tegen Christus. – Satan vertelde Christus dat Hij alleen Zijn voeten hoefde te plaatsen op het met bloed bevleekte pad, maar dat pad niet hoefde te gaan. Evenals Abraham werd Hij beproefd om Zijn volmaakte gehoorzaamheid te tonen. Hij zei ook dat hij de engel was, die Abrahams hand had tegengehouden, toen het mes werd opgeheven om Izak te doden en dat hij nu was gekomen om Zijn leven te redden; dat het voor Hem onnodig was knagende honger te lijden en door honger te sterven; hij zou Hem helpen een deel van het werk in het verlossingsplan te dragen (RH 4 aug. 1874).

(Mattheüs 3:16, 17; Markus 1:10, 11; Lukas 3:21, 22). **Kostbare Bewijzen die Goedkeuring Aantoonden.** – Het leek alsof Christus geen aandacht schonk aan de smalende hoon van satan. Hij liet er Zich niet toe brengen om hem bewijzen van Zijn macht te geven. Zachtmoedig verdroeg Hij zijn beledigingen zonder ze te vergelden. De woorden, bij Zijn doop van de hemel gesproken, waren heel kostbaar omdat ze voor Hem het bewijs waren van de goedkeuring van Zijn Vader op de stappen, die Hij ondernam in het verlossingsplan als Plaatsvervanger en Borg voor de mens. De geopende hemel en het neerdalen van de hemelse duif waren verzekeringen dat Zijn Vader Zijn kracht in de hemel zou verenigen met die van Zijn Zoon op de aarde om de mens te redden van satans dwang en dat God de inspanningen van Christus om de hemel met de aarde te verbinden en de sterfelijke mens met de Oneindige, aanvaardde.

Deze bewijzen die Hij van de Vader had ontvangen, waren onuitsprekelijk kostbaar voor de Zoon van God in al Zijn ernstig lijden en Zijn felle strijd tegen het hoofd der opstandelingen (RH 4 aug., 1874).

(Genesis 3:16). **Satan Machteloos om Christus te Hypnotiseren.** – Satan verzocht de eerste Adam in het paradijs en Adam redeneerde met de vijand, waardoor hij hem een voordeel verschafte. Satan oefende zijn macht om te hypnotiseren uit over Adam en Eva, hij probeerde deze macht ook over Christus uit te oefenen. Maar nadat het woord uit de Schrift was aangehaald, wist satan dat hij geen kans had om te overwinnen (Brief 159, 1903).

(Romeinen 5:12-19; 1 Korinthe 15:22, 45; 2 Korinthe 5:21; Hebreeën 2:14-18; 4:15).

Page 1081-1082; blz. 308

De Twee Adams Elkaars Contrast. – Toen Adam door de verzoeker in het paradijs werd aangevallen, bezat hij geen spoor van zonde. Hij stond voor God in de kracht van zijn volmaaktheid. Alle organen en delen van zijn wezen waren evenredig

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

ontwikkeld en harmonieus met elkaar in evenwicht. Christus stond in de woestijn der verzoeking in de plaats van Adam om de toets te doorstaan, waarin Adam had gefaald. Hier overwon Christus voor de zondaar, vierduizend jaar nadat Adam het licht van zijn tehuis de rug had toegekeerd. Het menselijk geslacht dat van Gods tegenwoordigheid was gescheiden, was elke volgende generatie verder afgeweken van de oorspronkelijke reinheid, wijsheid en kennis die Adam in het paradijs bezat. Christus droeg de zonden en zwakheden van het mensdom zoals dat bestond toen Hij naar de aarde kwam om de mens te helpen. Hij moest ten behoeve van het mensdom stand houden tegen de verzoeken van satan op alle gebied waar de mens zou worden aangevallen, en dat beladen met de zwakheden van de gevallen mens....

Wat een tegenstelling is de tweede Adam als Hij de sombere woestijn betreedt om satan daar alleen het hoofd te bieden. Sedert de zondeval was de mens in grootte en lichaamskrachten achteruit gegaan en zonk in moreel opzicht steeds dieper tot de tijd van Christus' komst naar de aarde. En om de gevallen mens op te heffen, moest Christus hem opzoeken waar hij was. Hij nam de menselijke natuur aan en droeg de zwakheden en degeneratie van het mensdom. Hij, Die geen zonde kende, is zonde voor ons geworden. Hij heeft zich vernederd tot de grootste diepte van menselijke ellende om in staat te zijn de mens te bereiken en hem op te heffen uit de ontaarding waarin de zonde hem had gedompeld (RH 28 juli, 1874).

De Strengst Mogelijke Discipline. – Zijn heerlijkheid verhuld te houden als het kind van een gevallen mensdom, was de strengst mogelijke discipline waaraan de Vorst des levens Zich kon onderwerpen. Op deze wijze mat Hij Zijn kracht met die van satan. Hij die uit de hemel was verdreven, streed wanhopig om de heerschappij over Hem, op Wie hij in de hemel afgunstig was geweest. Welk een strijd was dit! Er bestaan geen woorden om dit te beschrijven. Maar in de nabije toekomst zal het duidelijk worden voor hen die overwonnen hebben door het bloed van het Lam en het Woord van hun getuigenis (Brief 19, 1901).

(Hebreeën 2:14-18; 2 Petrus 1:4). **De Macht Waarover de Mens de Beschikking Kan Hebben.** – De Zoon van God werd bij elke stap door de machten der duisternis aangevallen. Na Zijn doop werd Hij door de Geest naar de woestijn gedreven en werd daar veertig dagen verzocht. Ik heb brieven gekregen, waarin werd gesteld dat Christus niet dezelfde natuur als de mens kon hebben bezeten, want als dat wel het geval was geweest, zou Hij onder dergelijke verzoeken zijn bezwaken. Als Hij niet de menselijke

Page 1082; blz. 309

natuur had gehad, zou Hij niet ons voorbeeld kunnen zijn. Als Hij geen deel had aan onze natuur, had Hij niet evenals de mens verzocht kunnen worden. Als Hij niet had kunnen toegeven aan verleiding, zou Hij niet onze Helper kunnen zijn. Het was een ernstige werkelijkheid dat Christus gekomen is om de strijd als mens te strijden ten behoeve van de mens. Zijn verzoeking en overwinning zeggen ons dat de mensheid het Voorbeeld moet navolgen; de mens moet deelgenoot worden van de Goddelijke natuur.

In Christus gingen Goddelijkheid en menselijkheid samen. Goddelijkheid werd niet verlaagd naar menselijkheid; de Goddelijkheid behield zijn plaats, maar de menselijkheid, die met de Goddelijkheid verenigd was, bood weerstand aan de felste verzoeken in de woestijn. De vorst dezer wereld kwam bij Christus nadat Hij lange tijd had gevestigd, toen Hij honger had, en stelde Hem voor te gebieden dat de stenen

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

broden zouden worden. Maar Gods plan, bedacht voor de redding van de mens, voorzag dat Christus honger, armoede, ja, elke fase van het leven van de mens zou kennen. Hij bood weerstand aan de verzoeking door de kracht waarover ook de mens kan beschikken. Hij legde beslag op Gods troon en er is geen man of vrouw, die geen toegang kan vinden voor Dezelfde hulp door geloof in God. De mens kan deel hebben aan de Goddelijke natuur; iedere levende ziel kan de hulp van God inroepen bij verzoeking en beproeving. Christus is gekomen om de Bron van Zijn kracht te openbaren, zodat de mens nooit hoefde te vertrouwen op zijn menselijke hoedanigheden zonder steun te vinden.

Zij die zouden willen overwinnen, moeten alle krachten waarover ze beschikken, gebruiken. Zij moeten vol zielsangst op hun knieën God smeken om Goddelijke kracht. Christus is gekomen als ons Voorbeeld; om ons te leren dat wij deel kunnen hebben aan de Goddelijke natuur. Hoe? - Door te ontvliesen aan het verderf dat in de wereld is door begeerte. Satan behaalde geen overwinning over Christus. Hij plaatste zijn voet niet op het hart van de Verlosser. Hij raakte het hoofd niet aan, al verbrijzelde hij de hiel Genesis 3:15). Christus maakte door Zijn eigen voorbeeld duidelijk, dat de mens in oprechtheid stand kan houden. De mensen kunnen kracht bezitten om het kwaad te weerstaan - een kracht die aarde, dood, noch hel kunnen overmeesteren; een kracht, die hen daar zal plaatsen waar zij kunnen overwinnen zoals Christus overwonnen heeft. Goddelijkheid en menselijkheid kunnen in hen samengaan (RH 18 febr. 1890).

(Jesaja 53:6; 2 Korinthe 5:21). **De Verschrikkelijke Gevolgen van Overtreding.** – Verzoeking betekent niets, als de mogelijkheid om daaraan toe te geven niet bestaat. Aan verzoeking wordt weerstand geboden als de mens krachtig beïnvloed wordt om iets te doen dat verkeerd is, met het besef dat hij dit kan doen, en daaraan weerstand biedt in geloof, terwijl hij stevig beslag legt

Page 1082-1083; blz. 310

op Goddelijke kracht. Dit was de beproeving die Christus heeft doorstaan. Hij had niet in alles verzocht kunnen worden zoals de mens, als de mogelijkheid niet had bestaan dat Hij kon falen. Hij was een vrij wezen, dat op de proef werd gesteld evenals Adam en als ieder mens. In Zijn laatste uren ondervond Hij in volle mate, terwijl Hij aan het kruis hing, wat de mens moet ervaren als hij tegen de zonde strijdt. Hij beseft hoe slecht iemand kan worden door toe te geven aan de zonde. Hij beseft de verschrikkelijke gevolgen van de overtreding van Gods wet; want de zonde der gehele wereld rustte op Hem (YI 20 juli, 1899).

Christus een Vrij Zedelijk Wezen. – De verzoeken waaraan Christus onderworpen was, waren een verschrikkelijke werkelijkheid. Als vrij wezen werd Hij beproefd, met de vrije keuze om toe te geven aan de verzoeken van satan en God tegen te werken. Als dit niet het geval was geweest, als het voor Hem onmogelijk was geweest te vallen, zou Hij niet verzocht zijn geweest in alles, waarin het menselijk geslacht werd verzocht (YI 26 okt. 1899).

Christus in Beproeving. – Een tijd lang werd Christus beproefd. Hij nam de menselijkheid op Zich om de toets en de beproeving te doorstaan waarvoor Adam bezweken was. Als Hij bij deze toets en beproeving was bezweken, zou Hij aan de stem van God ongehoorzaam zijn geweest en de hele wereld zou verloren zijn geweest (ST 10 mei, 1899).

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Vers 3,4 **Een Twistgesprek met Satan.** – Bedenk wel, dat alleen God een twistgesprek met satan kan aangaan (Brief 206, 1906).

Vers 4 (Zie EGW over Genesis 3:24). **Afdwaling Erger dan de Dood.** – Hij zei tegen satan dat om het leven te verlengen, gehoorzaamheid aan Gods geboden belangrijker was dan tijdelijk voedsel. Een weg te volgen die afdwaalde van Gods plannen, al was het ook maar in het geringste, zou erger zijn dan honger of dood (Redemption: or The First Advent of Christ, p. 48).

Vers 5,6 **Wie Kan Aan een Uitdaging Weerstand Bieden?** – Jezus wilde Zich niet in gevaar begeven om de duivel een plezier te doen. Maar hoevelen in deze tijd kunnen weerstand bieden aan een uitdaging (MS 17, 1893)?

Vers 8-10 (Lukas 4:5-8). **Een Gezicht van de Ware Toestand.** – Hij (satan) vroeg aan de Heiland om zijn gezag te erkennen, terwijl hij beloofde dat wanneer Hij dit zou doen, de koninkrijken van de wereld van Hem zouden zijn. Hij wees Christus op zijn succes in de wereld en noemde de overheden en machten op, die aan hem onderworpen waren. Hij zei dat hij gedaan had wat de wet van Jehova niet kon doen.

Maar Jezus zei: *"Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: De Heere uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen."* Voor Christus was dit precies wat de Bijbel zegt dat het is - een ver-

Page 1083; blz. 311

zoeking. De verzoeker hield Hem de koninkrijken der wereld voor ogen. Zoals satan ze zag, bezaten ze echte uiterlijke grandeur. Maar Christus zag ze in een ander perspectief, precies zoals ze waren - aardse gebieden onder de macht van een dwingeland. Hij zag de mensheid vol jammer, terwijl ze leden onder de drukkende macht van satan. Hij zag de aarde verontreinigd door haat, wraakgevoelens, kwaadaardigheid, begeerte en moord. Hij zag duivelen in het bezit van de zielen en lichamen van mensen (MS 33, 1911).

Vers 10 (Lukas 4:8). **Een Gebod Dwong Satan.** – Jezus zei tot deze sluwe vijand: *"Ga weg, satan; want er staat immers geschreven: De Heere uw God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen."* Satan had van Christus een bewijs gevraagd dat Hij Gods Zoon was, en kreeg op dit moment het bewijs waarom hij gevraagd had. Hij werd gedwongen te gehoorzamen op het Goddelijk bevel van Christus. Hij werd weggestuurd en tot zwijgen gebracht. Hij had geen macht om stand te houden tegen het besliste bevel om heen te gaan. Hij werd gedwongen om zonder een verder woord onmiddellijk op te houden en de Verlosser der wereld te verlaten (RH 1 sept., 1874).

Vers 11 (Lukas 4:13). **Een Strategische Beraadslaging.** – Hoewel satan de nederlaag had geleden in Zijn zwaarste verzoeken, had hij toch niet alle hoop opgegeven om in de toekomst succes te hebben in zijn pogingen. Hij zag uit naar de periode van het dienstwerk van Christus, wanneer hij gelegenheden zou hebben om zijn kunstgrepen op Hem toe te passen. Nauwelijks had hij zich beschaamd en verslagen teruggetrokken van het toneel van de strijd, of hij begon plannen te maken om het begrip van de Joden, Gods uitverkoren volk, te verblinden, zodat zij in Christus niet de Verlosser der wereld zouden zien. Hij nam zich beslist voor hun harten te vullen met nijd, afgunst en haat tegen de Zoon van God, zodat zij Hem niet zouden aannemen, maar Zijn leven op de aarde zo bitter mogelijk maken.

Satan hield een beraadslaging met zijn engelen betreffende de weg die zij zouden volgen om de mensen ervan te weerhouden in Christus te geloven als de Messias, op wie de joden zo lange tijd vurig hadden gewacht. Hij was teleurgesteld en

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

woedend omdat hij door zijn veelvuldige verzoeken niets tegen Jezus had kunnen doen. Maar nu dacht hij, dat als hij in de harten van Christus' eigen volk ongeloof kon wekken over de vraag, of Hij wel de Beloofde was, hij de Heiland in Zijn werk moedeloos kon maken en zich van de joden kon verzekeren als zijn helpers om zijn duivelse plannen te volvoeren. Dus ging hij op zijn sluwe manier aan het werk en trachtte door strategie te bereiken, waarin hij niet geslaagd was door een direct, persoonlijk pogen (2SP 97, 98).

Page 1083-1084; blz. 312

Hoofdstuk 5

Vers 1-12 Voldoende om Verbijstering te Verhinderen. – Een studie van de geweldige Bergrede van Christus zal de gelovige leren wat de eigenschappen moeten zijn van hen, die door de Heere "zalig" worden genoemd

Ik dank de Heere dat aan de gelovigen zulke duidelijke aanwijzingen worden gegeven. Wanneer wij geen andere instructies hadden dan in deze weinige woorden is vervat, is dit voldoende zo dat niemand misleid hoeft te worden. Maar wij hebben een hele Bijbel vol kostbare instructies. Niemand behoeft in het duister en in het onzekere te verkeren. Zij die door geloof, gebed en ernstige Bijbelstudie trachten deugden te verkrijgen, die hier naar voren worden gebracht, zullen duidelijk te onderscheiden zijn van hen, die niet in dat licht wandelen. Zij, die weigeren om een "*Aldus spreekt de Heere*" op te volgen, zullen geen verontschuldiging hebben voor het feit, dat zij hardnekkig weerstand bieden aan het Woord van God (Brief 258, 1907).

Woorden van een Geheel Andere Aard. – Christus uitte Zijn zegeningen op de berg der zaligsprekingen alsof Hij gehuld was in een wolk van hemels licht. De woorden die Hij sprak, waren van een geheel andere aard dan de woorden uit de mond van de schriftgeleerden en Farizeeën. Degenen die Hij zalig noemde, waren dezelfde mensen die zij veroordeelden als door God vervloekten. Hij zei tegen die grote menigte mensen dat Hij de schatten der eeuwigheid kon uitdelen aan iedereen zoals Hij dat wilde. Hoewel Zijn Goddelijkheid met menselijkheid was bekleed, achtte Hij het geen roof Gode gelijk te zijn. Op deze openbare wijze beschreef Hij de kenmerken van hen, die de eeuwige beloningen zouden delen. Hij wees in het bijzonder op hen die terwille van Hem vervolgd zouden worden. Zij zouden rijk gezegend worden doordat zij erfgenamen zouden zijn van God, en medeërfgenen van Christus Jezus. Hun loon zou groot zijn in de hemel (MS 72, 1901).

Een Schat van Goedheid. – Christus verlangde ernaar de wereld te vullen met een vrede en blijdschap, die het evenbeeld zouden zijn van wat er in de hemel heerst ...

Duidelijk en met gezag sprak Hij de woorden, die tot onze tijd zouden komen als een schat van goedheid. Wat waren dat kostbare woorden vol bemoediging! Van Goddelijke lippen kwamen met volle en overvloedige verzekering de zaligsprekingen die Hem lieten zien als de Bron van alle goedheid; dat Hij het voorrecht had te zegenen en indruk te maken op het denken van alle aanwezigen. Hij werkte in Zijn bijzonder, geheiligd gebied, en de schatten der eeuwigheid stonden Hem ter beschikking. Hij kende geen beperking bij het uitdelen van deze schatten. Voor Hem

Page 1084-1085; blz. 313

was het geen roof als God te handelen. Met Zijn zegeningen omvatte Hij allen, die Zijn Koninkrijk in deze wereld zouden vormen. Hij had alle zegeningen, benodigd voor het geluk en de blijdschap van iedere ziel, naar deze wereld gebracht en ten

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

aanhoren van die grote menigte bracht Hij de rijkdommen van Gods genade naar voren als alle schatten van de eeuwige Vader.

Hier gaf Hij aan, wie de onderdanen van Zijn hemels Koninkrijk zouden zijn. Hij sprak geen woord om de mensen met het hoogste gezag, de wereldse hoogwaardigheidsbekleders, te vleien. Maar Hij houdt iedereen de karaktertrekken voor die dat bijzondere volk, dat de Koninklijke familie in het rijk der hemelen zal vormen, moet bezitten. Hij vermeldt hen, die erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Hem zullen worden. Hij maakt in het openbaar Zijn keuze van onderdanen bekend, en geeft hun een plaats in Zijn dienst, als één met Hem. Zij die het vermelde karakter bezitten, zullen met Hem delen in de zegeningen, heerlijkheid en eer, die voor altijd de Zijne zullen zijn.

Zij, die op deze wijze worden onderscheiden en gezegend, zullen een bijzonder volk zijn dat met Gods gaven werkt. Hij spreekt over hen, die terwille van Zijn Naam zullen lijden en die een rijke beloning in het rijk der hemelen ontvangen. Hij sprak met de waardigheid van Eén, die onbeperkt gezag had; Eén, Die alle hemelse voordelen kon geven aan hen, die Hem als hun Heiland zouden ontvangen.

De mensen kunnen zich het gezag van grootheid in deze wereld toeëigenen; maar Christus erkent hen niet; zij zijn overweldigers.

Er waren gelegenheden, waarop Christus met gezag sprak, dat aan Zijn woorden een onweerstaanbare kracht verleende; dat een overweldigend gevoel bracht van de grootheid van de spreker, en de mens deinsde terug in het niets, vergeleken bij Hem die voor hen stond. Zij waren diep onder de indruk; zij werden doordrongen van het feit, dat Hij het gebod herhaalde vanuit de meest uitnemende heerlijkheid. Terwijl Hij de wereld opriep om te luisteren, waren zij als aan de grond genageld, diep onder de indruk, en zij werden overtuigd. Elk woord vond gehoor, en de toehoorders geloofden de woorden waaraan zij geen weerstand konden bieden en namen ze aan. Ieder woord dat Hij sprak, scheen voor Zijn toehoorders als het leven van God. Hij leverde het bewijs dat Hij het Licht der wereld was en het Gezag van de gemeente, terwijl Hij aanspraak maakte op voorrang boven hen allen (MS 118, 1905).

Vers 13,14 (Mattheüs 15:9; 22:29). **Nederige mensen Zijn het Zout der Aarde.** – In Zijn onderricht vergeleek Christus Zijn discipelen met voorwerpen die hun uiterst vertrouwd waren. Hij vergeleek hen met zout en met licht. *"Gij zijt het zout der aarde,"* zei Hij; *"gij zijt het licht der wereld."* Deze woorden werden gericht tot enkele arme, eenvoudige vissers. In die menigte toehoorders

Page 1085; blz. 314

waren priesters en rabbi's, maar zij waren niet degenen tot wie het gericht was. Met al hun kennis, met al hun veronderstelde onderricht in de verborgenheden van de wet, met al hun beweringen dat zij God kenden, toonden zij dat zij Hem niet kenden. De woorden Gods waren aan deze leidende mannen toevertrouwd, maar Christus zei van hen dat zij geen veilige leraars waren. Hij zei tot hen: *"Gij dwaalt, want gij kent de Schriften niet, noch de kracht Gods."* Terwijl Hij zich afkeerde van deze mensen tot de eenvoudige vissers, zei Hij: *"Gij zijt het zout der aarde"* (RH 22 aug. 1899).

Geen Uit Zichzelf Ontstaan Licht. – Het licht dat schijnt van degenen die Christus aannemen, is niet uit henzelf ontstaan. Het komt van het Licht en het Leven der wereld. Hij ontsteekt dit licht zoals Hij het vuur ontsteekt, dat allen moeten gebruiken die Zijn werk doen. Christus is het Licht, het Leven, de Heiligheid van

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

allen die geloven en Zijn licht moet worden aangenomen en meegedeeld in alle goede werken. Op veel verschillende wijzen werkt Zijn genade ook als het zout der aarde; waar dit zout zijn weg vindt, in gezinnen of gemeenschappen, wordt het een bederfwerende kracht om alles wat goed is, te behouden, en alles wat verkeerd is, te verderven (RH 22 aug. 1899).

Vers 17-19 **De Minste Onder Menselijke Helpers.** – Dit is het oordeel dat in het Koninkrijk der hemelen wordt uitgesproken. Sommigen hebben gemeend dat zij, die de geboden hebben verbroken, daar zijn zullen, maar dat zij de laagste plaats zullen innemen. Dit is een vergissing. Zondaars zullen nooit deze heerlijkheid binnengaan. Wie de geboden overtreedt en iedereen die zich met hen verenigt in het leren dat het er niet toe doet of de mensen Gods wet houden of verbreken, zullen door het hemels universum de minste onder de menselijke helpers worden genoemd. Niet alleen zijn zijzelf ontrouw geweest, zij hebben ook anderen geleerd de wet te verbreken. Christus spreekt een oordeel uit over hen, die beweren dat zij de wet kennen, maar die door woord en daad mensen naar verwarring en duisternis leiden (RH 15 nov. 1898).

Vers 21,22,27,28 (Openbaring 20:12). **Karaktertrekken in de Hemelse Boeken.** – Gods wet dringt door tot de gevoelens en drijfveren, zowel als naar de uiterlijke daden. De wet openbaart de verborgenheden van het hart door licht te werpen op zaken die in duisternis waren begraven. God kent elke gedachte, elke doelstelling, elk plan, iedere drijfveer. De hemelse boeken vermelden de zonden die bedreven zouden zijn als er gelegenheid was geweest. God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is. Zijn wet is de maatstaf voor het karakter van alle mensen. Zoals de kunstenaar de gelaatstreken op het doek overbrengt, zo worden de individuele karaktertrekken overgebracht naar de hemelse boeken. God heeft een volmaakt beeld van het karakter van ieder mens, en dit beeld vergelijkt Hij met Zijn wet. Hij

Page 1085-1086; blz. 315

openbaart aan de mens de gebreken die zijn leven ontsieren en roept hem op zich te bekeren en zich van de zonde af te wenden (ST 31 juli, 1901).

Vers 48 **Volmaaktheid in Karakteropbouw.** – De Heere eist volmaaktheid van Zijn verlostten. Hij vraagt om volmaaktheid in het bouwen van het karakter. Vaders en moeders vooral moeten de beste methoden voor de opvoeding van de kinderen begrijpen zodat zij met God kunnen samenwerken. Mannen en vrouwen, kinderen en jongeren moeten in de hemelse weegschaal gewogen worden in overeenstemming met hetgeen zij in hun leven thuis openbaren. Een christen thuis is overal een christen. Godsdienst in het gezin oefent en invloed uit die niet is af te meten (MS 34, 1899).

Het Leven van een Volmaakt Mens. – Onze Heiland nam de ware verwantschap van een mens als Zoon van God aan. Wij zijn zonen en dochters van God. Om te weten hoe wij ons voorzichtig moeten gedragen, moeten wij volgen waar Christus is voor gegaan. Dertig jaren lang leidde Hij het leven van een volmaakt mens door te beantwoorden aan de hoogste maatstaf van volmaaktheid (Brief 69, 1897).

Hoofdstuk 6

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Vers 16 (Mattheüs 9:16). **Verzonnen Godsdienst geen Leven van Licht.** – Voor ons liggen tijden, waarin de mensen beproefd zullen worden en er zal behoefte zijn aan waakzaamheid, aan de juiste vorm van vasten. Dit zal niet lijken op het vasten van de Farizeeën. Hun perioden van vasten waren gelegenheden van uiterlijk vertoon. Zij verootmoedigden hun harten niet voor God. Zij waren vol bitterheid, nijd, boosaardigheid, twist, zelfzucht en eigengerechtigheid. Hoewel hun hoofden gebogen waren in voorgewende vernedering, waren ze hebzuchtig, vol zelfachting en eigenbelang. Zij hadden een verdrukkende, veeleisende, trotse geest.

In de joodse dienst was alles verkeerd uitgelegd en onjuist toegepast. Het doel van de offerdiensten was verdraaid. Deze moesten Christus en Zijn werk voorstellen, opdat de wereld bij Zijn komst in het vlees in Hem God zou herkennen en Hem zou aannemen als de Verlosser der wereld. Maar hun gebrek aan een echte dienst uit het hart voor God had de joden verblind voor de kennis van God. Nauwgezetheid, vormen en overleveringen vormden het geheel van hun godsdienst.

De Farizeeën moesten nog leren dat gerechtigheid een volk verhoogt, dat vormen en ceremoniën niet de plaats van gerechtigheid innemen. Christus onderwees het volk evenzeer toen Hij in de wolkkolom was gehuld, als toen Hij op de berghelling zat. Dezelfde achting vol mededogen jegens de armen werd getoond als in de lessen die de discipelen kregen. Maar de verantwoordelijkheid van ieder persoonlijk in Gods oog, Zijn barmhartigheid, liefde

Page 1086; blz. 316

en ontferming, waren niet opgesloten in de lessen, die de leraars in Israël aan het volk gaven. *"Niemand zet een niet gekrompen lap op een oud kledingstuk, want de ingezette lap scheurt af van het kledingstuk en de scheur wordt erger."* De waarheid, het leven en het licht waardoor echte godsvrucht kenbaar moet zijn, kon niet verenigd worden met de verzonnen godsdienst van de Farizeeën (MS 3, 1898).

Vers 24 (Lukas 16:13; Jakobus 4:4). **Besluiteloze Mensen Satans Bondgenoten.** – Zij die hun christelijk leven weifelend beginnen, zullen tenslotte aan de kant van de vijand gevonden worden, wat hun bedoeling oorspronkelijk ook mag zijn geweest. En een afvallige, een verrader te worden van Gods werk is veel erger dan de dood, want het betekent het verlies van het eeuwige leven.

Besluiteloze mannen en vrouwen zijn satans beste bondgenoten. Al hebben ze van zichzelf een gunstige mening, toch zijn ze huichelaars. Allen die trouw aan God en aan de waarheid zijn, moeten beslist opkomen voor het recht, omdat het recht is. Het is eenvoudig niet mogelijk om te gaan met mensen, die ongeheiligd zijn en toch trouw te zijn aan de waarheid. Wij kunnen ons niet verenigen met hen die zichzelf dienen, die aan wereldse plannen werken zonder de verbinding met onze hemelse Raadgever te verliezen. Wij kunnen ontkomen aan de strikken van de vijand, maar we zijn gekneusd en gewond en onze ervaring is belemmerd (RH 19 april 1898).

Vers 28,29 **Werk Kan Eenvoud Niet Nabootsen.** – Hier laat Hij zien dat mensen zich kunnen vermoeien in het pogen zichzelf tot voorwerpen van bewondering te maken, maar dat wat zij zo hoog waarderen, niet te vergelijken is met de bloemen van het veld. Zelfs de eenvoudige bloemen, versierd door God zelf, overtreffen in hun bekoorlijkheid het prachtig voorkomen van Salomo (MS 158, 1903).

Een Idee van Gods Aandacht. – Als de lelies in het veld voorwerpen zijn waaraan de Meester Kunstenaar zorg heeft besteed door ze zo mooi te maken dat ze

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

de schoonheid van Salomo, de grootste koning die ooit een scepter heeft gezwaaid, overtreffen; als het gras van het veld gemaakt wordt tot een prachtig tapijt voor de aarde, kunnen wij ons dan een voorstelling vormen van de aandacht die God besteedt aan de mens, die naar Zijn beeld is geschapen (Brief 4, 1896)?

Elke Bloem Drukt Liefde Uit. – De grote Meester Kunstenaar vestigt onze aandacht op de ziellose bloemen van het veld; Hij wijst op de prachtige tinten en de wondere verscheidenheid van kleuren die één enkele bloem bezit. Zo heeft God Zijn vaardigheid en zorg getoond. Op deze wijze wil Hij grote liefde tonen die Hij voor elk menselijk wezen koestert.

Elke bloem is een uiting van Gods liefde (Brief 24, 1899).

De bloemen van het veld dienen met hun oneindige variëteit

Page 1087; blz. 317

voor de verlustiging van de mensen. God Zelf geeft elke wortel het benodigde voedsel, opdat Hij de liefde tot uitdrukking kan brengen jegens allen, die zich laten vertederen en onderwerpen door het werk Zijner handen. Wij hebben geen behoefte aan kunstmatig vertoon. Gods liefde wordt voorgesteld door de pracht van Zijn schepping. Deze dingen betekenen meer dan velen wellicht menen (Brief 84, 1900).

Vers 28-30 Een Les van Geloof. – Ondanks de vloek die over de aarde is uitgesproken dat ze doornen en distelen zal voortbrengen, draagt elke distel een bloem. De wereld bestaat niet alleen uit verdriet en ellende. Gods grote boek van de natuur ligt voor ons open om het te bestuderen, en daaruit kunnen wij een verhevener voorstelling krijgen van Zijn grootheid en onovertroffen liefde en heerlijkheid. Hij, Die de grondslagen der aarde heeft gelegd, Die de hemelen heeft getooid, de sterren in hun baan leidt, Die de aarde bekleed heeft met een levend tapijt en haar verfraaid heeft met lieflijke bloemen van allerlei kleur en soort, zou willen dat Zijn kinderen Zijn werken waarderen en zich verlustigen in de eenvoudige, rustige schoonheid waarmee Hij hun aardse tehuis heeft gesierd.

Christus trachtte de aandacht van Zijn discipelen af te keren van het kunstmatige naar het natuurlijke: *“Indien nu God het gras des velds, dat er heden is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleed, zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovige?”* Waarom bekleedde onze hemelse Vader de aarde niet met bruin of grijs? Hij koos de kleur die de meeste rust geeft, die het meest aanvaardbaar is voor de zintuigen. Wat kan het hart zich verblijden en de vermoeide geest zich verfrissen bij het zien van aarde, bekleed met levendig groen! Zonder deze begroeiing zou de lucht vol stof zijn, en de aarde zou er uitzien als een woestijn. Elke grasspriet, elke bloemknop die opengaat en elke bloeiende bloem is een bewijs van Gods liefde en moet ons de les leren dat we Hem moeten geloven en vertrouwen. Christus vestigt onze aandacht op hun natuurlijke lieflijkheid en verzekert ons dat het prachtigste gewaad van de grootste koning die ooit een aardse scepter heeft gezwaaid, niet dat van de eenvoudigste bloem kan evenaren. U, die hunkert naar de kunstmatige pracht, die alleen maar rijkdom kan verschaffen, naar kostbare schilderijen, meubilair en kleding, moet luisteren naar de stem van de Goddelijke Leraar. Hij wijst u op de bloemen van het veld, waarvan de eenvoud niet geëvenaard kan worden door menselijke bekwaamheid (RH 27 okt. 1885).

Hoofdstuk 7

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Vers 1,2 (Lukas 6:37; Romeinen 2:1; zie EGW over 1 Samuël 14:44). **Satan Geoordeeld Door zijn Eigen Voorstelling van Gerechtigheid.**

Page 1087-1088; blz. 318

Satan zal geoordeeld worden door zijn eigen voorstelling van gerechtigheid. Hij pleitte dat elke zonde haar straf zou ontvangen. Als God zou nalaten te straffen, was Hij volgens satan geen God van waarheid of recht. Satan zal het oordeel ondergaan, dat God naar zijn eigen zeggen moest voltrekken (MS 111, 1897).

Vers 13,14 Zie EGW over Mattheüs 16:24

Vers 15 Zie EGW over 1 Korinthe 11:14

Vers 20,21 Zie EGW over Mattheüs 24:23,24

Vers 21-23 (Mattheüs 24:24; 2 Korinthe 11:14,15; 2 Thessalonicenzen 2:9, 10; Openbaring 13:13, 14). **Een Belijdenis is Niet Voldoende.** – Zij die aanspraak maken op moderne heiligmaking, zouden dan met grootspraak naar voren komen en zeggen: "Heere, Heere, kent u ons niet? Hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd? In Uw Naam duivelen uitgeworpen? en in Uw Naam vele wonderen gedaan?" De mensen die hier beschreven worden, die deze aanmatigende uitspraken doen terwijl ze naar het schijnt Jezus in al hun daden betrekken, stellen heel terecht diegenen voor, die aanspraak maken op moderne heiligmaking, terwijl ze in strijd leven met Gods wet. Christus noemt hen werkers der wetteloosheid, omdat zij bedriegers zijn die het kleed der gerechtigheid dragen om hun mismaakt karakter te verbergen en de innerlijke boosheid van hun ongeheiligd hart te verhullen. Satan is in deze laatste dagen afgedaald om met alle bedrieglijkheid der ongerechtigheid te werken in hen, die verloren gaan. Zijn satanische majesteit doet wonderen ten aanschouwen van valse profeten, voor de ogen van mensen met de bewering, dat hij Christus in eigen persoon is. Satan geeft zijn macht aan hen, die hem bij zijn bedrog terzijde staan; daarom kunnen zij, die beweren dat zij de grote kracht Gods bezitten, alleen maar herkend worden door de grote detector, de wet des Heeren. De Heere zegt ons dat zij, indien het mogelijk ware, zelfs de uitverkorenen zouden verleiden. De vermomming als schapen lijkt zo echt, dat de wolf alleen maar ontdekt kan worden als wij ons keren tot Gods grote morele maatstaf, die onthult dat zij overtreders van de wet van Jehova zijn (RH 25 aug. 1885).

Vers 29 Zie EGW over Lukas 4:18,19

Hoofdstuk 9

Vers 9,10 Zie EGW over Lukas 5:29

Vers 11 (Jesaja 58:4; Lukas 5:30). **Vasten in Trots Tegenover Eten in Ootmoed.** – De Farizeeën zagen Christus zitten en eten met tollenaars en zondaars. Hij was kalm en bedaard, vriendelijk, voorkomend en liefdevol; en hoewel ze dit beeld wel moesten bewonderen of ze wilden of niet, het was zo verschillend van hun eigen handelwijze, dat zij het zien ervan niet konden verdragen. De hooghartige Farizeeën verhieven zichzelf en gaven af

Page 1088; blz. 319

op hen, die niet met dezelfde voorrechten en hetzelfde licht gezegend waren als zij hadden ontvangen. Ze haatten en verachtten de tollenaars en zondaars. Toch was in Gods oog hun zonde groter. Het licht van de hemel scheen op hun pad en leerde hun: "Dit is de weg, wandelt daarop"; maar zij hadden de gave veracht. Terwijl zij zich tot

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

de discipelen van Christus wendden, zeiden zij: "*Waarom eet uw Meester met tollenaars en zondaars?*" Met deze vraag hoopten zij het vooroordeel wakker te maken, waarvan zij wisten dat dit aanwezig was in het denken van de discipelen, om zo hun zwak geloof te doen wankelen. Zij richtten hun pijlen daarheen, waar ze de meeste kans hadden te kwetsen of te verwonden.

Trotse maar dwaze Farizeeën, die vasten om te twisten en te redetwisten en met de goddeloze vuist te slaan! Christus eet met tollenaars en zondaars om hen tot Zich te trekken. De Verlosser der wereld kan geen eer bewijzen aan het vasten dat het joodse volk waarneemt. Zij vasten trots en eigengereid, terwijl Christus nederig eet met tollenaars en zondaars.

Sedert de zondeval is het satans werk geweest om aan te klagen, en zij die het licht weigeren dat God zendt, volgen nu dezelfde weg. Zij houden aan anderen die dingen voor, die zij zien als aanstoot. Dat was het geval met de Farizeeën. Als zij iets vonden waarvan zij de discipelen konden beschuldigen, spraken zij niet met degenen die volgens hen dwaalden. Zij spraken tot Jezus over de dingen, die volgens hen zo betreurenswaardig waren in Zijn discipelen. Als zij meenden dat Christus aanstoot gaf, beschuldigden zij Hem bij de discipelen. Het was hun werk om harten van elkaar te vervreemden (MS 3, 1898).

Vers 12,13 (Mattheüs 20:28; Markus 2:17; 10:45; Lukas 5:31, 32).

Verlichting in Elk Geval. – Christus was Heelmeester van zowel het lichaam als de ziel. Hij was Evangeliedienaar, zendeling en arts. Van Zijn kinderjaren af stelde Hij belang in elke fase van het menselijk lijden dat Zijn aandacht trok. Met recht kon Hij zeggen: Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. In ieder geval van leed bracht Hij verlichting, doordat Zijn vriendelijke woorden als een genezende balsem werkten. Niemand kon zeggen dat Hij een wonder had verricht, toch deelde Hij Zijn kracht mee aan hen die Hij als lijdend en behoeftig zag. In de dertig jaar van Zijn leven in afzondering was Hij nederig, zachtmoedig en gewoon. Hij had een levende verbinding met God, want Gods Geest rustte op Hem en Hij leverde het bewijs aan allen die Hem kenden, dat Hij leefde om Zijn Vader in de gewone dagelijkse dingen te behagen, te eren en te verheerlijken (RH 24 okt. 1899).

Vers 13 (Markus 2:17; Lukas 5:32). **Verwierp Genot om Behoeften te Vervullen.** – Hij (Christus) had naar de aangename woonplaatsen van zondeloze werelden kunnen gaan, naar de zuivere atmosfeer waar ontrouw en rebellie nooit hun intrede hadden gedaan; daar

Page 1088-1089; blz. 320

zou Hij onder lofprijzingen en vol liefde zijn ontvangen. Maar het was een zondige wereld die een Verlosser nodig had. "*Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen, maar zondaars tot bekering te roepen,*" zei Hij (RH 15 febr. 1898).

Vers 16 Zie EGW over Mattheüs 6:16

Vers 17 (Markus 2:22; Lukas 5:37,38) **Nieuwe Vaten Voor Nieuwe Wijn.** – Het was Jezus' werk om het karakter van de Vader bekend te maken, en de Waarheid die Hijzelf door profeten en apostelen had gesproken, te ontvouwen; maar voor de Waarheid was geen plaats in die wijze en voorzichtige mensen. Christus, de Weg, de Waarheid en het Leven, moest de eigengerechtigde Farizeeën voorbijgaan en Zijn discipelen kiezen uit de ongeletterde vissers en eenvoudige mensen. Zij die nooit naar de rabbi's waren geweest, die nooit de scholen der profeten hadden bezocht, die geen leden van het Sanhedrin waren geweest, wiens harten niet vastzaten aan hun eigen

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

ideeën, - deze mensen nam Hij en voedde hen op om ze voor Zijn werk te gebruiken. Hij kon van hen nieuwe vaten maken voor de nieuwe wijn van Zijn Koninkrijk. Zij waren de kinderkens aan wie de Vader de geestelijke dingen kon openbaren; maar de priesters en oversten, de schriftgeleerden en Farizeeën, die beweerden dat zij de bewaarders waren van de kennis, hadden geen plaats voor de beginselen van het christendom, dat later door de apostelen van Christus werd onderwezen. De keten der waarheid moest van schakel tot schakel worden overhandigd aan hen, die hun eigen onkunde beseften en die bereid waren om door de grote Leraar te worden onderricht.

Jezus wist dat Hij bij de schriftgeleerden en Farizeeën geen goed kon doen, tenzij zij zich ontledigden van hun eigenbelang. Hij koos nieuwe vaten voor de nieuwe wijn van Zijn leer en maakte vissers en ongeletterde gelovigen tot herauten van Zijn Waarheid aan de wereld. En hoewel Zijn leer voor de mensen zo nieuw leek, was het toch in feite geen nieuwe leer, maar de openbaring van de veelzeggendheid van hetgeen van de beginne af onderwezen was. Het was Zijn bedoeling dat Zijn discipelen de eenvoudige, onvervalste Waarheid als gids voor hun leven zouden nemen. Zij mochten niets toevoegen aan Zijn woorden of aan Zijn uitspraken een geforceerde betekenis geven. Zij mochten geen geheimzinnige verklaring geven aan de duidelijke leer van de Schrift, en geen toevlucht nemen tot theologische gedachten om een door mensen vervaardigde theorie op te bouwen. Door een geheimzinnige betekenis te leggen op directe woorden van God werden heilige en vitale Waarheden onbetekenend gemaakt, terwijl menselijke theorieën naar de voorgrond werden geschoven. Op deze wijze werden de mensen ertoe gebracht om de geboden van mensen als leringen te onderrichten en Gods geboden te verwerpen, om hun eigen overleveringen te kunnen waarnemen (RH 2 juni, 1896).

Vers 34 Zie EGW over Mattheüs 12:24-32

Page 1089; blz. 321

Hoofdstuk 10

Vers 32 Zie EGW over Lukas 22:70

Vers 34 (Lukas 12:51) **Geen Vrede als Gevolg van Verworpen**

Boodschappen. – Christus zei: *“Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.”* Waarom? Omdat de mensen het Woord des levens niet wilden aannemen. Omdat ze streden tegen de boodschap die hun was gezonden om hen blijdschap, hoop en leven te brengen.

Wij beschouwen wat de Joden deden als niet te verontschuldigen, omdat zij Christus hebben verworpen en gekruisigd. Maar in deze tijd worden de boodschappen die de Heere zendt, vaak net zo ontvangen als de wijze waarop de Joden Christus' boodschap ontvingen. Als het onderricht van de Heere niet overeenstemt met de meningen van mensen, neemt boosheid de leiding van het verstand en men speelt de vijand in de kaart door tegen de boodschap van God in te gaan. Satan gebruikt ze als scherpe werktuigen om de voortgang van de waarheid tegen te staan (MS 33, 1911).

Hoofdstuk 11

Vers 12 (Genesis 32:26). **Geestelijk Geweld Brengt zijn Loon.** – Wij zouden en kunnen onder de kracht van de Heilige Geest met de grote Waarheid waarmee wij bevoorrecht zijn, levende kanalen van licht worden. Dan zouden wij de genadetroon kunnen naderen en bij het zien van de boog der belofte met een boetvaardig hart

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

neerknielen en het Koninkrijk der hemelen zoeken met een geestelijk geweld dat beloond zou worden. Wij zouden het net als Jacob met geweld nemen. Dan zou onze boodschap een kracht Gods tot zaligheid zijn. Onze beden zouden vol ernst, vol van besef van onze grote nood zijn en wij zouden niet afgewezen worden. De waarheid zou door het leven en het karakter tot uitdrukking worden gebracht, verkondigd door lippen die aangeraakt zijn met een brandende kool van Gods altaar. Als dit onze ervaring is, zullen wij opgetild worden boven ons eigen-ik dat wij zo teder hebben gekoesterd. Wij zullen onze harten ontdoen van de verderfelijke macht van de zelfzucht en vervuld worden met lof en dank jegens God. Wij zullen de Heere, de God van alle genade verheerlijken, Hem Die Christus heeft verheerlijkt. En Hij zal Zijn macht openbaren door ons en ons maken tot scherpe sikkels in het oogstveld (RH 14 febr. 1899).

Vers 14 (Maleachi 4:5; Lukas 1:17). **De Geest en Kracht van Elia.** – Johannes veroordeelde in de geest en met de kracht van Elia het verderf van de joden en verhief zijn stem om de zonden die bij hen de overhand hadden, te bestraffen. Zijn toespraken waren duidelijk, rechtstreeks en overtuigend. Dit was het voorbereidings-
Page 1089-1090; blz. 322

werk voor het werk van Christus. Velen werden overtuigd op grond van de duidelijke waarheden die deze trouwe profeet sprak; maar door het licht te verwerpen, werden ze in een diepere duisternis gehuld, zodat zij volledig voorbereid waren om zich af te keren van de bewijzen die Jezus aanvoerde, dat Hij de ware Messias was (2 SP 48, 49).

Vers 20-24 (Lukas 10:13,15). **Getuigenis Verworpen.** – De werken van liefde en ontferming, door Jezus verricht in de steden van Judea, werden vol bewondering door de engelen uit de hemel gadegeslagen. Toch zagen velen in Chórazin, Bethsaída en Kapérnaüm onverschillig toe en in hun verharding handelden ze alsof tijd en eeuwigheid nauwelijks hun aandacht verdienden. Het merendeel van de inwoners van deze steden besteedde hun tijd met vitten op onbelangrijke onderwerpen en slechts weinigen namen de positie in dat Christus de Zaligmaker der wereld was.

De profetieën uit de Schriften waren duidelijk en deden heldere voorzeggingen van Zijn leven, karakter en werk; en door het getuigenis van mensen die door de Heilige Geest gedreven, gesproken hadden, waren voldoende bewijzen geleverd dat Jezus alles was, wat Hij voorgaf te zijn - de Zoon van God, de Messias waarvan Mozes en de profeten hadden geschreven, het Licht tot verlichting der heidenen en de heerlijkheid van Israël. Maar tevergeefs trachtte Hij de priesters en oversten te overtuigen en de harten van het gewone volk te trekken tot Zijn licht. Priesters en oversten, Schriftgeleerden en Farizeeën klemden zich vast aan hun overleveringen, ceremoniën, gebruiken en theorieën, en lieten niet toe dat hun harten werden aangeraakt, gereinigd en geheiligd door Gods genade. De enkelingen die Christus volgden, kwamen uit de eenvoudigen en ongeletterden (RH 2 juni, 1896).

Vers 28-30 **Het Juk van Ingetogenheid en Gehoorzaamheid.** – Christus zegt: *"Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt mijn juk op u"* - het juk van ingetogenheid en gehoorzaamheid - *"en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen."* Wij kunnen rust vinden door het dragen van Zijn juk en het dragen van Zijn lasten. Als medewerkers van Christus in het grote werk, waarvoor Hij Zijn leven heeft gegeven, zullen wij echte rust vinden. Toen wij nog zondaars waren, heeft Hij Zijn

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

leven voor ons gegeven. Hij wil dat wij tot Hem komen en van Hem zullen leren. Zo kunnen wij rust vinden. Hij zegt, dat Hij ons rust wil geven. *"Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart."* Door dit te doen, zult u in uw eigen leven de rust vinden die Christus geeft; de rust die het gevolg is van het dragen van Zijn juk en het tillen van Zijn lasten. (GCB 4 april, 1901)

Door het aanvaarden van het juk van Christus, van ingetogenheid en gehoorzaamheid zult u ontdekken, dat dit voor u de grootste

Page 1090-1091; blz. 323

hulp betekent. Het dragen van dit juk houdt u dicht bij Christus, en Hij draagt het zwaarste deel van de last. *"Leert van Mij; want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart."* Het leren van de lessen die Christus geeft is de grootste schat die studenten kunnen vinden. Zij krijgen rust in het besef dat zij proberen de Heere welgevallig te zijn (Brief 144, 1901).

Elke Last helpen Dragen. – Er wordt een voorwaarde gesteld aan de rust en vrede die Christus ons hier biedt. Die is, dat wij met Hem onder hetzelfde juk gaan. Allen die deze voorwaarde aanvaarden, zullen ontdekken dat het juk van Christus hen zal helpen om elke last die voor hen nodig is, te dragen. Zonder Christus naast ons om het zwaarste deel van de last te torsen, moeten we inderdaad zeggen dat deze zwaar is. Maar samen met Hem voor de wagen van de plicht kunnen alle lasten in het leven zonder moeite worden getorst. En zoals iemand in bereidwillige gehoorzaamheid naar Gods geboden handelt, zal zijn vrede van geest komen....

Zachtmoedigheid en ootmoed zullen allen kenmerken die gehoorzaam zijn aan de wet van God, die onderworpen het juk van Christus willen dragen. En deze deugden zullen het gewenste resultaat van vrede in het dienen van Christus hebben. (ST 16 april, 1912).

(Mattheüs 16:24; Lukas 9:23) **Symbol van de Onderwerping aan Gods**

Wil. – Wij moeten het juk van Christus dragen om een volkomen eenheid met Hem te vormen. *"Neemt Mijn juk op u,"* zegt Hij. Wees gehoorzaam aan Zijn geboden. Maar deze geboden kunnen lijnrecht tegenovergesteld zijn aan de wil en bedoeling van de mens. Wat moet er dan gebeuren? Hoor wat God zegt: *"Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis dagelijks op en volge Mij."* Het juk en het kruis zijn symbolen, die hetzelfde betekenen, - het overgeven van de wil aan God. Het dragen van het juk verenigt de sterfelijke mens met de geliefde Zoon van God. Het dragen van het kruis bant het eigen-ik uit de ziel en plaatst de mens daar, waar hij leert hoe hij de last van Christus kan dragen. Wij kunnen Christus niet volgen zonder Zijn juk te dragen, zonder het kruis te tillen en het achter Hem aan te dragen. Als onze wil niet overeenstemt met Gods geboden, moeten wij ons onze neigingen ontzeggen, onze liefkoosde verlangens opgeven en in de voetsporen van Jezus gaan....

De mensen maken voor hun nek jukken, die licht en aangenaam te dragen schijnen, maar ze blijken uiterst bitter. Christus ziet dit en Hij zegt: *"Neemt Mijn juk op u."* Het juk dat u op uw schouders wilt nemen in de mening dat het u precies past, past helemaal niet. Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij de lessen die voor u van belang zijn om te leren; *"want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen. Mijn juk is zacht en Mijn last is licht."* De Heere geeft

Page 1091; blz. 324

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

nooit een onjuiste voorstelling aangaande Zijn erfenis. Hij beoordeelt de mensen met wie Hij werkt. Als zij zich aan Zijn juk onderwerpen, als zij de strijd, die voor henzelf en voor het werk van God geen zin heeft, opgegeven, zullen zij vrede en rust vinden. Als zij zich bewust worden van hun eigen zwakheden en gebreken, zullen ze zich verlustigen in het doen van Gods wil. Zij zullen zich onderwerpen aan het juk van Christus. Dan kan God in hen het willen en het werken naar Zijn welbehagen volbrengen, wat vaak volkomen in strijd is met de plannen van de menselijke geest. Als wij de hemelse zalving ontvangen, zullen wij de lessen van zachtmoedigheid en nederigheid leren, wat altijd rust aan de ziel geeft (RH 23 okt. 1900).

Christus' Juk Nooit Bitter. – Het is niet uw werk om eigen lasten op te zoeken. Als u de last opneemt die Hij u geeft, kunt u beseffen welke last Hij draagt. Laten wij de Bijbel bestuderen om te ontdekken wat voor juk Hij heeft gedragen. Hij hielp degenen rondom Hem. Hij zegt: *"Komt tot Mij, allen die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen."* U ziet dat er een juk moet worden gedragen. Dit is precies het geloof dat wij nodig hebben - een geloof dat beslag legt op Gods beloften, dat het juk van Christus wil opnemen en de last wil dragen die Hij ons geeft. Vaak denken wij, dat wij het moeilijk hebben met het dragen van lasten, en maar al te dikwijls is dat ook het geval, omdat God geen voorziening voor ons heeft getroffen om deze lasten te dragen; maar als wij Zijn juk dragen en Zijn last op ons nemen, kunnen wij getuigen dat Zijn juk zacht is en onze last licht, omdat Hij daarvoor voorzieningen heeft getroffen. Maar wanneer u zich terneergedrukt en ontmoedigd voelt, moet u de strijd niet opgeven; u hebt een levende Heiland Die u zal helpen en u zult rust vinden in Hem. U moet uw rug niet buigen onder het juk van de mode of onder een juk, waarvan het nooit Gods bedoeling is geweest dat u die zou dragen. Het is niet uw zaak om na te gaan hoe u kunt voldoen aan de maatstaven van de wereld, maar de grote vraag voor een ieder van ons moet zijn: Hoe kan ik voldoen aan Gods maatstaf? Dan zult u rust vinden voor uw ziel, want Christus heeft gezegd: *"Mijn juk is zacht en Mijn last is licht."*

Als u een juk draagt dat uw nek schaaft, kunt u er zeker van zijn dat dit niet het juk van Christus is, want Hij zegt dat Zijn juk zacht is. God wil van ons dat wij dagelijks leren hoe wij voor tijd en eeuwigheid aan ons karakter moeten bouwen. Hij wil niet dat wij een bepaalde richting inslaan om daarin door te gaan; om gevestigde ideeën te hebben en ze vast te houden, of ze goed of fout zijn. Hij zal ons midden tussen beproevingen en moeilijkheden plaatsen en als wij geleerd hebben om hinderpalen in de juiste geestesgesteldheid te overwinnen, met een hoog-

Page 1091-1092; blz. 325

staand en heilig doel voor ogen, zal Hij ons een andere les geven. Als wij niet de zachtmoedigheid van Christus bezitten om voortdurend in Zijn school te leren, moeten we beseffen dat wij niet het juk van Christus dragen (RH 10 mei, 1887).

Vers 29 (Johannes 15:4, 5). **Moelijk om Eigen Wil en Weg te volgen.** – Als u bereid bent om zachtmoedigheid en nederigheid van hart te leren in de school van Christus, zal Hij u beslist rust en vrede geven. Het is een vreselijke strijd om uw eigen wil en weg op te geven. Maar als u deze weg hebt geleerd, zult u rust en vrede vinden. Trots, zelfzucht en eerezucht moeten overwonnen worden; uw wil moet opgaan in de wil van Christus. Het hele leven kan één constant liefdevol offer, elke daad een manifestatie en elk woord een uiting van liefde zijn. Zoals het leven van de wijnstok

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

circuleert door de stam en de takken, afdaald in de kleinste haarwortels en tot in het bovenste blad reikt, zal de genade en liefde van Christus overvloedig branden in de ziel en leven zenden naar elk deel van het wezen, elke handeling van lichaam en geest doordringen (Brief 14, 1887).

Hoe het Juk te Dragen. Leg beslag op Gods arm en zeg: "Ik ben niets, en U bent alles. U hebt gezegd: Zonder Mij kunt gij niets doen. Heer, het is nodig dat U in mij blijft, opdat ik in U kan blijven." Ga dan stap voor stap verder terwijl u door een levend geloof in Jezus Christus blijft. Dit wil het zeggen Zijn juk, het juk van gehoorzaamheid te dragen (MS 85, 1901).

Het juk met Christus dragen betekent het werken op Zijn manier, een deelgenoot te zijn met Hem in Zijn lijden en zwoegen voor de verloren mensheid. Het betekent een verstandig leraar van zielen te zijn. We zullen zijn wat we door Christus gemaakt willen worden in deze kostbare uren van de genadetijd. Wij zullen dat soort vat zijn, waarin we ons willen laten vormen. Wij moeten ons met God verenigen in dit werk van vormen en meten, door onze wil ondergeschikt te maken aan Gods wil (Brief 71, 1895).

Vers 30 **Een Zacht Juk Brengt Geen Leven van Gemak.** – De Heere noemt Zijn juk zacht en Zijn last licht. Toch brengt dat juk ons geen leven van gemak, vrijheid en zelfzuchtige toegeeflijkheid. Het leven van Christus was van stap tot stap een leven van zelfverloochening en zelfopoffering; en Zijn ware volgeling zal met volhardende christelijke tederheid en liefde de voetsporen van Zijn Meester volgen. Naarmate hij vooruitgaat in dit leven, zal hij steeds meer beziel worden met de Geest en het leven van Christus (ST 16 april, 1912).

Hoofdstuk 12

Vers 24-32 (Mattheüs 9:34; Markus 3:22; Lukas 11:15). **De Ogen Gesloten voor de Bewijzen.** – Zij (de Farizeeën) schreven Gods heilige kracht,
Page 1092; blz. 326

die openbaar werd in de werken van Christus toe aan satanische machten. Op deze wijze zondigden de Farizeeën tegen de Heilige Geest. Hardnekkig, koppig, met ongevoelige harten sloten zij opzettelijk hun ogen voor alle bewijzen en begingen op deze wijze de zonde waarvoor geen vergeving is (RH 18 jan., 1898).

Vers 29,30 (Lukas 11:21-23). **Sterker dan de Sterkste Mens.** – "Wie niet met Mij is, die is tegen Mij, en wie met Mij niet bijeenbrengt, die verstroot." Wie met Christus is, Zijn verbondenheid handhaaft, Hem op de troon van het hart plaatst en Zijn bevelen gehoorzaamt, is veilig voor de strikken van de boze. Wie zich met Christus verenigt, zal de genadegaven van Christus aanvaarden en zal kracht, bekwaamheid en macht aan de Heere wijden door zielen voor Christus te winnen. Als Christus bezit neemt van de burcht van de ziel, wordt de mens één met Hem. Door met de Heiland samen te werken, wordt hij het werktuig waardoor God werkt. Als satan dan komt en probeert om bezit te nemen van het hart, merkt hij dat Christus hem sterker gemaakt heeft dan de sterkste mens (MS 78, 1899).

Vers 30 Zie EGW over Mattheüs 16:24

Vers 31,32 (Mattheüs 3:28,29; Lukas 12:10; Zie EGW over Exodus 4:21).

Vastbesloten Weerstand Bieden aan de Waarheid. – Christus streed niet tegen sterfelijke mensen, maar tegen overheden en machten, tegen geestelijke boosheden in

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

hemelse gewesten. Hij zegt Zijn toehoorders dat elke zonde en lastering vergeven kan worden als dit onwetend gebeurt. In hun verblinding zouden zij beledigende en spottende woorden kunnen spreken tegen de Zoon des Mensen en toch nog genade kunnen ontvangen. Maar als Gods kracht en Geest op Zijn boodschappers rustte, bevonden zij zich op heilige grond. Als zij Gods Geest negeerden en zeiden dat het de geest van de duivel was, bracht dit hen in een positie waar God hun ziel niet langer kon benaderen. Gods voorzienigheid om de dwalenden te corrigeren kent geen mogelijkheid om hen te bereiken...

Een woord tegen Christus te spreken, door Zijn werk toe te schrijven aan satanische krachten en de manifestaties van de Geest aan fanatisme toe te schrijven, is op zichzelf geen zonde die verdoemt, maar de geestesgesteldheid die mensen ertoe brengt om zulke uitspraken te doen, maakt dat ze koppig weerstand bieden, zodat zij geen geestelijk licht zien...

Zij menen dat zij het gezonde verstand gebruiken, maar ze volgen een andere leidsman. Zij hebben zich onder de leiding geplaatst van een macht, waarvan ze in hun verblinding volkomen onwetend zijn. Zij hebben weerstand geboden aan de enige Geest die hen kan leiden, verlichten en redden. Zij volgen het pad van zonde waarvoor geen vergeving mogelijk is, niet in dit leven, noch in het toekomstige. Het is niet zo dat een bepaalde mate van schuld Gods barmhartigheid kan uitputten, maar trots en hardnekkige koppigheid brengt hen ertoe de Geest van

Page 1093; blz. 327

God te minachten, om een plaats in te nemen waar geen enkele manifestatie van de Geest hen kan overtuigen van hun dwaling. Zij willen hun koppige wil niet opgeven.

In deze tijd hebben de mensen zich daar geplaatst, waar ze absoluut niet kunnen voldoen aan de voorwaarden van berouw en belijdenis; daarom kunnen zij geen barmhartigheid en vergeving vinden. De zonde van het lasteren tegen de Heilige Geest schuilt niet in een onverwacht woord of daad; het is het vastbesloten en hardnekkig weerstand bieden aan waarheid en bewijsmateriaal (MS 30, 1890).

Zonde Tegen de Heilige Geest. – Niemand hoeft de zonde tegen de Heilige Geest te zien als iets geheimzinnigs en ondefinieerbaars. De zonde tegen de Heilige Geest is de zonde van hardnekkig weigeren om gehoor te geven aan de uitnodiging zich te bekeren (RH 29 juni, 1897).

Vers 34-37 Zie EGW over Psalm 19:15; Jesaja 6:5-7

Vers 37 **Een Geheiligde Tong Nodig.** – Houdt op met het stilstaan bij de tekortkomingen van anderen. Bewaar de tong geheiligd voor God. Zegt niets wat de invloed van iemand anders kan schaden, want door toe te geven aan deze woorden van kritiek lastert u Gods Naam evengoed alsof u zoudt vloeken....

Wij moeten vooral op onze hoede zijn dat onze tong niet door satan zal worden gebruikt. De tong die God gegeven heeft, moet gebruikt worden om Hem in het spreken te verheerlijken. Als dat niet het geval is, staan we Gods werk in deze wereld in de weg en Gods oordelen zullen ons beslist treffen (MS 95, 1906).

Vers 42 (Lukas 11:31). **Eén Groter dan Salomo.** – Christus wist dat de Israëlieten Salomo beschouwden als de grootste koning, die ooit de scepter over een aards rijk had gezwaaid. Op speciaal bevel van God had hij hun eerste tempel gebouwd, die een wonder was van schoonheid, rijkdom en heerlijkheid en die aan Israël als natie invloed en waardigheid verschaft. Hij was begiftigd met wijsheid en zijn naam werd door hen verheerlijkt. Groter te zijn dan hij was, in hun ogen,

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

bovenmenselijk, ja de voorrechten te bezitten van de Godheid (Mattheüs 12:42 aangehaald) (YI 23 sept.1897).

Vers 43-45 (Lukas 11:24-26) **Geen Neutraliteit Mogelijk.** – Christus laat zien dat neutraliteit in Zijn werk onmogelijk is. De ziel mag niet tevreden zijn met iets minder dan volkomen toewijding – toewijding in denken, spreken, in de geest en elk deel van ziel en lichaam. Het is niet voldoende dat het vat ontledigd is; het moet gevuld worden met de genade van Christus (MS 78, 1899).

(Jesaja 57:12; 2 Petrus 2:20,21). **De Vloek van Eigengerechtigheid.** – Het versierde huis is een beeld van de eigengerechtigte ziel. Satan is door Christus uitgedreven. Maar hij komt terug in de hoop dat hij toegelaten zal worden. Hij vindt het huis leeg,

Page 1093-1094; blz. 328

schoongemaakt en versierd. Er woont alleen eigengerechtigheid. *“Dan trekt hij heen en neemt zeven andere geesten mede, bozer dan hijzelf; en zij komen binnen en wonen daar. En het wordt met die mens in het einde erger dan in het begin.”*

Eigengerechtigheid is een vloek, een versiering die satan gebruikt tot zijn eer. Zij die de ziel sieren met eigen lof en vleierijen maken de weg gereed voor zeven andere geesten, bozer dan de eerste. Zelfs bij het ontvangen van de Waarheid bedriegen deze mensen zichzelf. Zij bouwen op een fundament van eigengerechtigheid. De gebeden van de gemeenten kunnen tot God worden gericht in een bepaalde vormdienst, maar als ze in eigengerechtigheid worden opgezonden, wordt God er niet door geëerd. De Heere zegt: *“Ik zal uw gerechtigheid bekendmaken en uw werken, dat zij u geen nut doen zullen.”* Ondanks al hun vertoon, hun versierde woning, komt satan binnen met een troep boze engelen en neemt bezit van de ziel om bij het bedrog te helpen. De apostel schrijft: *“Want indien zij, nadat zij door de kennis van den Heere en Zaligmaker Jezus Christus, de besmettingen der wereld ontvloden zijn, en in dezelve wederom ingewikkeld zijnde, [van dezelve] overwonnen worden, zo is hun het laatste erger geworden dan het eerste. Want het ware hun beter, dat zij den weg der gerechtigheid niet gekend hadden, dan dat zij, [dien] gekend hebbende, [weder] afkeren van het heilige gebod, dat hun overgegeven was.”* (MS 78, 1899)

Hoofdstuk 13

Vers 15 Zie EGW over Lukas 7:29,30

Vers 24-30 **Onkruid Trekt de Aandacht.** – De groei van het onkruid tussen de tarwe zou de bijzondere aandacht daarop richten. Het graan zou aan scherpe kritiek blootstaan. Het gehele veld zou in feite door een oppervlakkige waarnemer of door iemand die er plezier in zou scheppen het kwaad te ontdekken, omlaag gehaald kunnen worden als waardeloos. De zaaier zou door hem veroordeeld worden als iemand die het verkeerde zaad vermengd had met het goede om zijn eigen boze doelstelling te dienen. Op gelijke wijze brengen de dwalenden en huichelaars die voorgeven Christus te volgen, smaad over het christendom en zijn oorzaak, dat de wereld twijfelt aan de Waarheden van Christus. Zoals de aanwezigheid van het onkruid onder de tarwe in grote mate het werk van de zaaier belemmerde, zo hindert de zonde onder Gods volk in zekere mate het plan van Jezus om de gevallen mens te

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

redden uit de macht van satan en de onvruchtbare grond van het menselijk hart vruchtbaar te maken voor goede werken (2 SP 248, 249).

Vers 52 **Het Oude en het Nieuwe Testament Onafscheidelijk**. – In deze gelijkenis houdt Jezus aan Zijn discipelen de verantwoordelijkheid voor van hen, wiens taak het

Page 1094; blz. 329

is om aan de wereld het licht, dat zij van Hem hebben ontvangen, door te geven. Het Oude Testament was de gehele Schrift die toen bestond; maar het was niet alleen voor de mensen van vroeger geschreven, het was voor alle tijden en alle mensen. Jezus wilde dat zij, die Zijn leer onderwezen, ijverig in het Oude Testament zouden zoeken naar dat licht, dat Zijn identiteit als Messias, in de profetie voorzeggd, zou bevestigen en de aard van Zijn zending aan de wereld zou openbaren. Het Oude en het Nieuwe Testament zijn onafscheidelijk, want beide vormen de leer van Christus. De leer van de Joden, die alleen het Oude Testament aannemen, dient niet tot zaligheid, want zij verwerpen de Heiland, Wiens leven en werk een vervulling was van de wet en de profeten. En de leer van degenen die het Oude Testament opzij schuiven, dient niet tot zaligheid omdat deze rechtstreeks afbreuk doen aan het Oude Testament en er is maar één stap nodig om de geldigheid van het Nieuwe Testament te loochenen; op deze wijze worden beide verworpen.

De Joden hebben maar weinig invloed op de christelijke wereld door hun het belang van de geboden te laten zien, waaronder de bindende verplichting van de Sabbat, omdat zij, bij het naar voren brengen van de oude schatter der waarheid, de nieuwe schatten in het persoonlijk onderricht van Jezus terzijde werpen. Aan de andere kant is de voornaamste oorzaak dat de christenen er niet in slagen om de Joden te beïnvloeden tot het aannemen van de leer van Christus als de taal van Goddelijke wijsheid, dat zij bij het naar voren brengen van de schatten van Zijn Woord, de rijkdom van het Oude Testament, wat de vroegere leer van Gods Zoon door Mozes bevat, met verachting behandelen. Zij verwerpen de wet die op de Sinai werd verkondigd, en de Sabbat van het vierde gebod die in de Hof van Eden werd ingesteld. Maar de evangeliedienaar, die de leer van Christus navolgt, zal een grondige kennis van zowel het Oude als het Nieuwe Testament opdoen, zodat hij ze in hun juiste licht aan de mensen kan tonen als een onverbreekbaar geheel, waarbij het ene op het andere steunt en dat verlicht. Op deze wijze zullen zij, zoals Jezus Zijn discipelen onderrichtte, uit de schatten “*nieuwe en oude dingen te voorschijn brengen.*” (2SP 254,255).

Hoofdstuk 14

Vers 9 (Markus 6:26; 1 Samuël 25:32-34). **Verkeerd om een Onjuiste Gelofte te Houden**. – David had een eed gezworen dat Nabal en zijn huishouden zouden omkomen; maar nu zag hij in dat het niet alleen verkeerd was om zo'n eed te zweren, maar ook dat het verkeerd was om deze eed te houden. Als Herodes de zedelijke moed van David had bezeten zou hij, hoe vernederend dat ook

Page 1094-1095; blz. 330

mocht zijn geweest, de eed die het hoofd van Johannes onder het zwaard van de beul bracht, opdat aan de wraak van een boze vrouw kon worden voldaan, hebben

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

teruggenomen. Hij zou dan niet de schuld van de moord op Gods profeet in zijn hart hebben meedragen (ST 26 okt. 1888).

Hoofdstuk 15

Vers 6 Zie EGW over Jeremia 32:1

Vers 9 (Zie EGW over Mattheüs 5:13, 14; Jeremia 8:8). **Dwaling als Parasieten aan de Boom der Waarheid.** – Satan heeft met bedrieglijke macht gewerkt door tal van dwalingen in te voeren die de waarheid verduisteren. Een dwaling kan niet op zichzelf bestaan en zou spoedig teniet gaan als die zich niet als een parasiet aan de boom der waarheid zou hechten. Dwaling ontleent haar leven aan Gods waarheid. De overleveringen van mensen hechten zich als zwevende kiemen aan Gods waarheid en de mensen beschouwen ze als een deel van de waarheid. Satan krijgt door valse leerstellingen een houvast en boeit het denken van de mensen door hen ertoe te brengen theorieën vast te houden die geen fundament in de waarheid hebben. De mensen leren vrijpostig mensen geboden als leerstellingen en naarmate overleveringen van eeuw tot eeuw worden doorgegeven, verkrijgen ze macht over de menselijke geest. Maar met het verstrijken van de tijd wordt een dwaling geen waarheid; evenmin maakt het zware gewicht ervan de plant tot een parasiet. De boom der waarheid draagt zijn eigen ware vruchten door de ware oorsprong en aard te tonen. De parasiet der dwaling draagt ook zijn eigen vrucht en maakt openbaar, dat de aard ervan verschilt van de plant van hemelse oorsprong (Brief 43, 1895).

Hoofdstuk 16

Vers 6 Zie EGW over Lukas 12:1

Vers 18 **Het Ware Fundament.** – Het woord Petrus wil zeggen 'rotssteen'. Christus bedoelde niet Petrus als de rots waarop Hij Zijn gemeente zou funderen. Zijn woorden "deze rots" waren van toepassing op Hemzelf als het fundament van de christelijke kerk (ST 28 okt. 1913).

Vers 18,19 Zie EGW over Johannes 20:23

Vers 22,23 (Lukas 22:31, 32). **Satan Tussen Petrus en Christus.** – Luister wat de Heere tot Petrus zei.... Hij zei: "Ga weg achter Mij, satan." Wat deed satan? Hij kwam van aangezicht tot aan gezicht met Petrus te staan, tussen de Heere en Petrus, zodat Petrus het zelfs op zich nam de Heere te bestraffen. Maar de Heere kwam heel dicht bij Petrus zodat satan achter Christus

Page 1095; blz. 331

kwam te staan. De Heere vertelde Petrus, dat satan hem begeerd had, om hem te ziften als de tarwe, maar Hij zegt: "Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou bezwijken." Als Petrus de lessen had geleerd, die hij moest leren, als hij recht voor God had gestaan in het uur van zijn verzoeking, zou hij staande zijn gebleven. Als hij niet onverschillig had gestaan tegenover de lessen die Christus onderwees, zou hij de Heere nooit verloochend hebben (MS 14, 1894).

Satan Sprak Door Petrus. – Toen Christus aan Petrus openbaarde dat de tijd van beproeving en lijden vlak voor Hem lag, en Petrus als antwoord gaf: "Dat verhoede God, Heere, dat zal u geenszins overkomen," gebood de Heiland: "Ga weg

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

achter Mij, satan." Satan sprak door Petrus door hem de rol van verzoeker te doen spelen. Petrus vermoedde satans aanwezigheid niet, maar Christus kon de aanwezigheid van de verleider bemerken en met Zijn bestraffing voor Petrus richtte Hij Zich tot de ware vijand (Brief 244, 1907).

Het was satans werk om Christus moedeloos te maken terwijl Hij Zijn best deed het ontaarde mensdom te redden en de woorden van Petrus waren precies wat hij wilde horen. Ze waren tegengesteld aan Gods plan, en wat een dergelijk karakter droeg, was voor God een aanstoot. Ze werden gesproken door het aanporren van satan, want ze kwamen in botsing met de enige schikking die God kon treffen om Zijn wet te bewaren en Zijn onderdanen leiding te geven en toch de gevallen mens te redden. Satan hoopte dat ze Christus zouden ontmoedigen en deprimeren, maar Christus keerde Zich tot de auteur van die gedachte met de woorden: "*Ga weg achter Mij, satan*" (RH 6 april 1897).

Vers 24 (Markus 8:34; Lukas 9:23; zie EGW over Mattheüs 11:28-30). **De Weg van Christus Bewandelen.** – Zij die gered willen worden, moeten dezelfde weg gaan die Christus heeft bewandeld. Hij zegt: "*Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.*" Het karakter moet naar de gelijkenis van Christus gevormd worden (MS 105, 1901).

Het Kruis Draagt. – Wij moeten het kruis dragen en de voetstappen van Christus volgen. Zij die het kruis dragen, zullen ontdekken dat wanneer zij dit doen, het kruis hen draagt, hun kracht en moed geeft en hen wijst op het Lam van God, dat de zonde der wereld wegneemt (RH 13 juli, 1905).

(Job 19:25). **Uit de diepte.** – Het kruis heft u op uit de diepten van deze aarde en brengt u in de lieflijke gemeenschap met God. Hoewel u het kruis draagt, kan uw ervaring dusdanig zijn, dat u zegt: "*Ik weet dat mijn Verlosser leeft, en omdat Hij leeft, zal ik ook leven.*" Welk een zekerheid schuilt hierin! (MS 85, 1901).

(Mattheüs 7:13, 14). **Op de Tweesprong.** – Het kruis staat waar de weg zich splits. Het ene is het pad van gehoorzaamheid dat naar de hemel leidt. Het andere leidt naar de brede weg, waarop

Page 1096; blz. 332

de mens gemakkelijk kan gaan met zijn last van zonde en verderf, maar die naar de ondergang leidt (MS 50, 1898).

(Mattheüs 12:30; Lukas 11:23). **Voor Zichzelf Leven, Onteert de Verlosser.** – Christenen die voor zichzelf leven, onteren hun Verlosser. Het kan lijken dat ze heel actief zijn in het dienen van de Heere, maar ze verweven zichzelf in alles wat ze doen. Door het zaad van zelfzucht te zaaien, moeten ze tenslotte een oogst van verderf maaïen.... Het dienen van het eigen ik neemt verschillende vormen aan. Sommige hiervan schijnen onschadelijk. Schijnbare goedheid geeft hen het voorkomen van echte goedheid. Maar zij brengen de Heere geen eer toe. Door hun dienst wordt Zijn werk gehinderd. Christus zegt: "*Wie niet met Mij is, die is tegen Mij en wie niet met Mij vergadert, die verstroot.*"

Zij die hun eigen ik in het werk verweven, kunnen niet vertrouwd worden. Als zij hun eigen ik zouden doen opgaan in Christus, zouden hun pogingen waarde hebben voor Zijn werk. Dan zouden zij leven overeenkomstig Zijn leer. Zij zouden hun plannen in harmonie met Zijn grote plan van liefde maken. Zelfzucht zou uit hun werk gebannen worden.... Zelfverloochening, een ootmoedige geest, edele

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

voornemens kenmerkten het leven van de Heiland.... (Mattheüs 16:24 aangehaald) (MS 2, 1903).

Hoofdstuk 17

Vers 1-3 (Markus 9:2-4; Lukas 9:28-31). **Het Meest Geschikt om Christus te Dienen.** –

De Vader koos Mozes en Elia als Zijn boden naar Christus om Hem te verheerlijken met hemels licht en met Hem te spreken over Zijn naderend lijden, omdat zij als mensen op aarde hadden geleefd; zij hadden menselijk verdriet en lijden gekend, en konden meevoelen met de beproeving van Christus in Zijn aardse leven. Elia had in zijn positie als profeet in Israël Christus vertegenwoordigd en zijn werk was tot op zekere hoogte gelijk geweest aan dat van de Heiland. Mozes had als leider van Israël in de plaats van Christus gestaan terwijl hij met Hem sprak en Zijn aanwijzingen opvolgde; daarom waren deze beide mannen van het gehele heirleger dat rondom Gods troon vergaderd was, het meest geschikt om de Zoon van God te dienen (2SP 329).

Hoofdstuk 18

Vers 6 **De Kleinen in Christus.** – (Mattheüs 18:1-6 aangehaald) De kleinen waarnaar hier wordt verwezen, zijn niet gewoon degenen die jong in jaren zijn, maar kleinen in Christus. Er schuilt een waarschuwing in deze woorden dat wij niet zelfzuchtig onze zwakke broeders moeten verwaarlozen en veronachtzamen; dat wij niet onverzoenlijk en veeleisend moeten zijn; anderen niet veroor-

Page 1096-1097; blz. 333

delen en hen daardoor ontmoedigen (RH 16 april, 1895).

Vers 15-17 (Jozua 7:10-26). **Sommigen Moeten Niet Vastgehouden Worden.** – De namen van hen die zondigen en weigeren zich te bekeren moeten niet in de kerkelijke registers blijven staan, op dat de gelovigen niet aansprakelijk gesteld zullen worden voor hun boze daden. Zij die een zondige weg bewandelen, moeten opgezocht worden, er moet voor hen gewerkt worden en als ze weigeren zich te bekeren, moeten zij afgescheiden worden van het kerkelijk lidmaatschap, in overeenstemming met de regels, vastgelegd in Gods Woord....

Zij die weigeren acht te slaan op de raadgevingen en waarschuwingen die Gods getrouwe boodschappers hen geven, moeten niet in de kerk worden vastgehouden. Zij moeten als leden worden afgeschreven; want ze zullen evenals Achan in de legerplaats van Israël zijn, verleid en verleidend.

Wie kan na het lezen van het verslag van Achans zonde en straf menen, dat het in overeenstemming met Gods wil is dat zij, die goddeloos handelen en weigeren zich te bekeren, vastgehouden moeten worden in de gemeente? De zulken vast te houden zou een belediging voor de God des hemels betekenen (Brief 215, 1902).

Vers 18 Zie EGW over Johannes 20:23

Hoofdstuk 19

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Vers 13-15 (Markus 10:13-16; Lukas 18:15-17). **De Herinnering Weerhield de Kinderen van Afdwalen.** – Als het latere leven van die kleine groep open voor ons zou liggen, zouden wij zien dat de moeders de kinderen herinnerden aan het toneel van die dag, terwijl ze de liefdevolle woorden van de Heiland herhaalden. Wij zouden ook zien, hoe in latere jaren dikwijls de herinnering aan deze woorden de kinderen weerhield van het afdwalen van het pad dat gebaad is voor de vrijgekochten des Heeren (ST 18 dec., 1907).

Hoofdstuk 20

Vers 28 Zie EGW over Mattheüs 9:12,13

Vers 30-34 Zie EGW over Markus 10:46-52

Hoofdstuk 21

Vers 18-20 (Markus 11:12-14). **Vruchtdragende Takken.** – De Heere had honger. Hij vertegenwoordigde een volk dat hongerde naar vruchten die zij behoorden te hebben, maar niet kregen van een schijnbaar goed gedijende vijgenboom. De geestelijke behoeften

Page 1097; blz. 334

werden niet geleverd om het volk te verzadigen dat Christus met Zijn leven beloofd had door Zijn genade en gerechtigheid te zullen redden.

Wanneer de Heere met het volk is, dat kennis heeft en bevoordeeld door geestelijke verlichting, wanneer zij dat, wat zij van God hebben ontvangen, uitdelen, zijn zij vruchtdragende takken. Zij ontvangen Gods rijke zegeningen en dragen vrucht. Als zeker resultaat zijn zij in Gods hand, onder de invloed van de Heilige Geest, machtige mensen. Voortdurend houden zij aan de wereld Gods grote goedheid voor, niet alleen in geestelijk, maar ook in tijdelijk opzicht. Zij zullen zegevieren, want God is voorzeker met hen (MS 65, 1912).

Vers 28-31 **Niets om te Prijzen.** – Christus veroordeelde de eerste zoon niet omdat hij weigerde het gebod te gehoorzamen. Terzelfder tijd prees Hij hem ook niet. De groep die als de zoon doet die *"Ik wil niet"*, zei, verdient geen lof voor de houding die ze aannemen. Deze open eerlijkheid moet niet als een deugd worden geprezen. Deze openheid van karakter zal, geheiligd door de waarheid en wijding, vrijmoedige getuigen voor Christus maken; maar wanneer dit door de zondaar wordt gebruikt, is het beledigend en uitdagend en komt heel dicht bij godslastering. Omdat iemand geen huichelaar is, is hij niettemin een zondaar. Als de Heilige Geest een beroep doet op het hart, ligt onze enige veiligheid daarin, er zonder uitstel gehoor aan te geven (MS 127, 1899).

Er is Meer Nodig dan een Belofte. – De geschiedenis van Israël zoals die in deze gelijkenis naar voren komt, moet bestudeerd worden door allen die de leer van Christus in praktijk willen brengen. De wijngaard stelt de gemeente voor. De beide zonen zijn de twee groepen mannen en vrouwen in de wereld. De Heere roept elk lid van Zijn gemeente op om in de wijngaard te werken. Wij moeten onze verhouding tot Christus begrijpen. Christus moet in ons hart wonen opdat wij zuivere beginselen, hoogstaande drijfveren tot zedelijke rechtschapenheid voor ogen houden. Ons werk is

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

niet alleen iets te beloven, maar het ook te doen. Eerlijkheid en oprechtheid moeten ons aan God binden om Zijn Woord tot op de letter te vervullen. Laten zij, die de boodschap horen die God nu zendt, op hun hoede zijn, anders volgen zij het voorbeeld van de joden die zichzelf verheerlijkten. God stelt niet voor om alles wat vragen schept of twijfel wekt met betrekking tot het werk van Zijn dienstknechten uit de weg te ruimen. Hij geeft voldoende reden voor geloof om de eerlijke, oprechte geest te overtuigen; maar nog meer dan deze bewijzen zal nooit het innerlijk voornemen om aan het licht weerstand te bieden, veranderen (MS 127, 1899).

Page 1097-1098; blz. 335

Hoofdstuk 22

Vers 2-4 (Lukas 14:16,17). **Het Hemelse Feestmaal.** – Het geestelijke feestmaal is in rijke overvloed voor ons gereed gemaakt. Gods boodschappers hebben ons het meest overvloedige feest – de gerechtigheid van Christus, rechtvaardiging door het geloof, de uitnemend grote en kostbare beloften van God in Zijn Woord, vrije toegang tot de Vader door Jezus Christus, de troost van de Heilige Geest, en de vast gefundeerde verzekering van eeuwig leven in Gods Koninkrijk – voorgehouden. Wij stellen de vraag: Wat kan God voor ons doen, wat Hij nog niet heeft gedaan in het gereed maken van het grote avondmaal, het hemelse feestmaal (RH 17 jan. 1899)?

Vers 11-,12 **Zich tegoed doen aan het Woord.** – Voor ons is een feestmaal bereid. De Heere heeft ons de schatten van Zijn Woord voorgelegd. Maar wij moeten niet in burgerkleding naar het feest komen. Wij moeten het witte kleed van de gerechtigheid van Christus' dragen dat bereid is voor alle gasten (MS 70, 1901).

(Openbaring 7:13, 14). **Uit de Beproeving.** – Bedenk dat iedereen die het bruiloftskleed zal dragen uit de grote beproeving is gekomen (RH 17 april, 1894).

Vers 29 Zie EGW over Mattheüs 5:13,14; Jeremia 8:8; Lukas 4:18,19

Vers 37-39 (Markus 12:30,31; Lukas 10:27; Kolossenzen 2:10). **Volmaakt in Christus.** – Gods wet eist dat de mens God boven alles zal liefhebben en zijn naaste zal zichzelf. Als dit door de genade van onze Heere Jezus Christus volmaakt wordt gedaan, zijn wij volmaakt in Christus (Brief 11, 1892).

Hoofdstuk 23

Vers 8 (zie EGW over Johannes 13:14, 15). **Geen Eerste of Laatste in Christus.** – Zij die in de geest en liefde van Christus één met Hem willen worden, zullen in hechte gemeenschap met elkander zijn, verbonden met de zijden koorden der liefde. Dan zouden de menselijke familiebanden niet steeds gespannen zijn om bij het minste of geringste te breken. "*Gij zijt allen broeders*" zal het gevoel van elk kind van het geloof zijn. Als de volgelingen van Christus één zijn met Hem, zal er geen eerste of laatste zijn, geen minder gerespecteerde of minder belangrijke personen. Een gezegende broederlijke gemeenschap met elkaar zal allen, die de Heere Jezus van harte aannemen, verbinden door een hechte trouw, die onverbreekbaar is. Allen zullen op gelijke wijze één zijn met Christus (MS 28, 1898).

Gij Zijt Allen Broeders. – God heeft de mensen tot verantwoordelijke wezens gemaakt en hen in omstandigheden geplaatst die gunstig zijn om Zijn wil te volbrengen. In de waardigheid van hun door God gegeven mens-zijn moeten zij bestuurd en ge-

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Page 1098; blz. 336

leid worden door God Zelf, niet door mensen in onze wereld. De mens moet altijd erkennen dat God leeft en heerst; mensen mogen nooit heersers worden over Gods erfdeel. Zij moeten bedenken dat allen broeders zijn. Juist door het feit dat de mensen vrije morele wezens zijn, leert God ons dat wij niet in een bepaalde richting gedwongen mogen worden; eveneens dat wij, als verantwoordelijke wezens in deelgenootschap met God, Hem in ons karakter moeten vertegenwoordigen. Wij moeten belangstelling tonen voor onze broeder, onze naaste, voor allen rondom ons (Brief 65, 1895).

Vers 8-10 **Niemand Zijn Geestelijke Belangen Plaatsen Onder Iemand Anders.** – Het dikwijls herhaalde '*Rabbi*', klonk heel aangenaam in de oren, maar Jezus waarschuwde Zijn discipelen hiervoor. Hij zei tot hen: "*Gij zult u niet rabbi laten noemen; want Eén is uw Meester, gij zijt allen broeders. En gij zult op aarde niemand Vader noemen, want Eén is uw Vader, Hij, Die in de hemelen is. Laat u ook geen leidlieden noemen, want Eén is uw Leidsman, de Christus.*"

Met deze woorden bedoelde Jezus dat niemand zijn geestelijke belangen onder iemand anders mag plaatsen zoals een kind geleid en bestuurd wordt door zijn aardse vader. Dit heeft een geest aangemoedigd tot het verlangen naar kerkelijk oppergezag, wat altijd tot gevolg heeft gehad dat mensen, in wie vertrouwen is gesteld en die aangesproken zijn met 'Vader', letsel hebben ontvangen. Het brengt verwarring wat betreft het gevoel van de heiligheid van Gods rechten (MS 71, 1897).

Vers 12 Zie EGW over Genesis 39:20

Vers 13-33 (Lukas 11:42-44). **Wettische Godsdienst een Gruwel.** – Het verwijt van Christus aan de Farizeeën is toepasselijk op hen, die hun eerste liefde verloren hebben. Een koude wettische godsdienst kan nooit mensen tot Christus leiden, want het is een levenloze godsdienst zonder Christus. Wanneer vasten en bidden beoefend worden in een zelfgerechtigde geest, is dit voor God een gruwel. De plechtige bijeenkomst voor aanbidding, de kringloop van godsdienstige ceremoniën, de uitwendige ootmoed, het zelfopgelegde offer, dit alles verkondigt aan de wereld het getuigenis, dat hij die deze dingen doet, zich als rechtvaardig beschouwt. Deze dingen vestigen de aandacht op degene, die gestrenge plichten waarneemt alsof ze zeggen: Deze mens heeft recht op de hemel. Maar dit alles is een misleiding. Werken kunnen ons geen toegang tot de hemel verschaffen. Het ene grote offer dat gebracht is, is voldoende voor allen die geloven (MS 154, 1897).

Vers 37-39 (Lukas 13:34,35; 19:42). **De Wolken van Wraak Geladen.** – Het hart van Christus had gezegd: "Hoe kan Ik u opgeven?" Hij had gehandeld als een liefdevolle, vergevingsgezinde Vader een ondankbaar, afgedwaald kind zou hebben behandeld. Met een alwetend oog zag Hij dat de stad Jeruzalem haar eigen lot had

Page 1098-1099; blz. 337

bepaald. Eeuwenlang hadden zij zich van God afgekeerd. Aan de genade was weerstand geboden, voorrechten waren misbruikt, gelegenheden veronachtzaamd. Het volk had zelf de wolken van wraak geladen, die zonder genade over hen zouden worden uitgesproken. Met gebroken stem riep Christus uit: "*Och, of gij ook op deze dag verstond wat tot uw vrede dient; maar thans is het verborgen voor uw ogen.*" Het onafwendbare vonnis was uitgesproken (MS 30, 1890).

Hoofdstuk 24

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Vers 2 (Lukas 19:44). **Engelen Deden het Vernietigingswerk.** – Mensen zullen doorgaan met het oprichten van kostbare gebouwen die miljoenen kosten; bijzondere aandacht zal worden besteed aan hun architectonische schoonheid, de sterkte en duurzaamheid waarmee ze worden gebouwd; maar de Heere heeft mij onderricht dat ondanks de ongewone sterkte en de kostbare vertoning, deze gebouwen het lot van de tempel te Jeruzalem zullen delen. Dit prachtige bouwwerk is gevallen. Gods engelen werden gezonden om het vernietigingswerk te volbrengen, zodat geen steen op de ander werd overgelaten die niet afgebroken werd (MS 35, 1906).

Vers 23,24 (Mattheüs 7:20, 21; Jesaja 8:20; Markus 13:21, 22; Lukas 21:8; Johannes 10:2-5; 15:10; 1 Johannes 2:4). **Hoe een Valse Christus te Herkennen.** – Wij moeten verankert zijn in Christus, geworteld en gegrond in het geloof. Satan werkt door mensen. Hij kiest hen uit, die niet hebben gedronken van het water des levens, wiens zielen dorsten naar iets dat nieuw en vreemd is en die altijd klaar staan om te drinken uit elke fontein die zich voordoet. Er zullen stemmen worden gehoord die zeggen: "*Zie, hier is de Christus*", of "*Zie daar*"; maar wij moeten ze niet geloven. Wij hebben onmiskenbare bewijzen van de stem van de ware Herder en Hij roept ons om Hem te volgen. Hij zegt: "*Ik heb de geboden Mijns Vaders bewaard.*" Hij leidt Zijn schapen op de weg van nederige gehoorzaamheid aan de wet van God, maar Hij moedigt ze nooit aan om die wet te overtreden.

"*De stem van een vreemde*" is de stem van iemand, die geen eerbied heeft voor Gods wet, die heilig, rechtvaardig en goed is, en die deze wet niet gehoorzaamt. Velen maken groot vertoon van heiligheid en gaan prat op de wonderen die zij verrichten door zieken te genezen terwijl ze geen rekening houden met deze grote maatstaf van gerechtigheid. Maar door wiens krachten vinden deze wonderen plaats? Zijn de ogen van de betrokkenen geopend voor hun overtreden van de wet? en nemen ze hun plaats in als nederige, gehoorzame kinderen die klaar staan om al Gods geboden te gehoorzamen? Johannes getuigt van hen die belijden dat ze kinderen Gods zijn: "*Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar, en in hem is de waarheid niet.*"

Page 1099; blz. 338

Niemand hoeft misleid te worden. Gods wet is even heilig als Zijn troon, en ieder die in de wereld komt, zal daardoor geoordeeld worden. Er is geen andere maatstaf waardoor het karakter wordt getoetst. "*Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen licht in hem!*" Zal ieder geval bepaald worden aan de hand van Gods Woord, of zullen de menselijke aanmatigingen geëerd worden? Christus zegt: "*Aan hun vruchten zult gij ze kennen.*" Als zij, die wonderen verrichten, geneigd zijn om op grond van deze manifestaties een excuus te zoeken voor het feit, dat zij Gods wet veronachtzamen en in ongehoorzaamheid volharden, wil het feit, dat zij tot op bepaalde hoogte macht hebben, niet zeggen dat zij de grote kracht Gods bezitten. Integendeel, het is de wonderwerkende kracht van de grote bedrieger. Hij is een overtreder van de zedenwet en gebruikt elk denkbaar plan om de mensen blind te maken voor zijn ware aard. Wij worden gewaarschuwd dat hij in de laatste dagen met tekenen en bedrieglijke wonderen zal werken. Hij zal met deze wonderen doorgaan tot het einde van de genadetijd om op deze wonderen te wijzen als bewijs, dat hij een engel des lichts en niet der duisternis is.

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Broeders, wij moeten oppassen voor de voorgewende heiligheid die het overtreden van Gods wet veroorlooft. Zij die deze wet onder hun voeten vertreden en zich beoordelen naar de maatstaf die zij zelf hebben bedacht, kunnen niet geheiligd zijn (RH 17 nov., 1885).

Vers 24 Zie EGW over Mattheüs 7:21-23; 2 Korinthe 11:14

Vers 30 Zie EGW over Mattheüs 28:2-4

Hoofdstuk 25

Vers 1-10 **De Wijzen Ontwaken Uit Hun Slaap.** – Allen die op de hemelse Bruidegom wachten, worden in de gelijkenis voorgesteld als slapend, omdat hun Heer Zijn komst uitstelde; maar de wijzen werden wakker door de boodschap dat Hij naderde, en reageerden op de boodschap; hun geestelijk onderscheidingsvermogen was niet helemaal verdwenen en zij traden in het gelid. Terwijl zij beslag legden op de genade van Christus, werd hun godsdienstig leven vurig en overvloedig en zij zetten hun hart op de dingen die boven zijn. Zij ontdekten waar de Bron van hun voorzieningen was en stelden de liefde, die God voor hen had op prijs. Zij openden hun hart om de Heilige Geest, door Wie de liefde Gods in hun harten was uitgestort, te ontvangen. Hun lampen werden getrimd en brandden en zonden heldere stralen door de morele duisternis van de wereld. Zij verheerlijkten God, omdat de olie der genade in hun harten was. Ze deden hetzelfde werk dat hun Meester daarvoor had gedaan - ze gingen uit om te zoeken en te redden die verloren waren (ST 28 juni, 1910).

Vers 7 (Lukas 12:35). **Een Schoongemaakte en Brandende Lamp.** –
Page 1100; blz. 339

De beste geloofsbrieven die we kunnen hebben is liefde voor elkaar. Alle twist en verdeeldheid moet ophouden. God zal de talenten van de knapste, welsprekendste mens niet aanvaarden, als de innerlijke lamp van de ziel niet wordt schoongemaakt en helder brandt. Er moet een toegewijd hart, een toegewijde overgave van de ziel zijn (Brief 119, 1899).

Vers 14,15 (Lukas 19:12, 13; zie EGW over Johannes 17:20, 21). **Talenten Niet Beperkt tot een Enkeling.** – Iedereen heeft persoonlijke gaven gekregen, talenten genoemd. Sommigen beschouwen deze talenten als beperkt tot zekere personen die superieure mentale gaven hebben en geniaal zijn. Maar God heeft de gave van Zijn talenten niet beperkt tot enkele begunstigde personen. Iedereen heeft een bijzondere gave gekregen waarvoor hij door de Heere verantwoordelijk zal worden gesteld. Tijd, verstand, middelen, kracht, mentale krachten, tederheid van hart - al deze dingen zijn gaven van God, ons toevertrouwd om gebruikt te worden voor het grote werk, een zegen voor de mensheid te zijn.

Sommigen hebben naar het schijnt, maar weinig talenten, maar door vlijtig met goederen van hun Heer te handelen, zullen hun gaven rijkelijk toenemen.... De Here slaat iedereen gade om te zien of zij hun talenten verstandig en onzelfzuchtig zullen gebruiken, dan wel dat zij hun eigen voordeel zoeken. De talenten worden aan een ieder uitgedeeld naarmate zijn of haar bekwaamheid om ze door verstandige investering te vermeerderen. Iedereen moet aan de Meester verslag uitbrengen voor zijn eigen daden.

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

De Heere vraagt niet van arme mensen om te geven wat ze niet hebben; Hij vraagt van zieken geen actieve bezigheid die door lichamelijke zwakte verhinderd wordt. Niemand hoeft te treuren omdat ze God niet kunnen verheerlijken met talenten die hun nooit zijn toevertrouwd. Maar al hebt u slechts één talent, gebruik het goed, en het zal vermeerderen. Als de talenten niet worden begraven, zullen ze andere talenten winnen.

De goederen die wij verkrijgen, zijn niet van ons. Het ons toevertrouwde kapitaal moet gebruikt worden, en als er winst wordt gemaakt, blijft deze toch van de Heere. Wij hebben niet het recht deze talenten op te potten; als de Heere terugkomt, verwacht Hij het Zijne met rente te ontvangen (Brief 180, 1907).

Vers 21 Zie EGW over 1 Korinthe 15:51-55

Hoofdstuk 26

Vers 2 (Markus 14:1; Lukas 22:1, 2). **Aandacht Gevestigd op het Offer.** – Christus werd gekroond met doornen. Zijn handen en voeten werden met spijkers doorboord. Elke verdere stap in het schandelijke schouwspel bracht intens lijden. Maar het was Gods bedoeling dat aan de hele gebeurtenis bekendheid zou worden

Page 1100-1101; blz. 340

gegeven, van punt tot punt, beeld na beeld, waarbij de ene fase van vernedering naar de andere reikte. Vastgesteld was dat deze dingen bij de gelegenheid van het Pascha zouden plaatsvinden (MS 111, 1897).

Vers 3 (Markus 14:53; Lukas 22:54; Johannes 18:13). **Een Corrupt Priesterschap.** – Het priesterschap was zo corrupt geworden dat de priesters er geen been in zagen de meest oneerlijke en misdadige zaken te bedrijven om hun doelstellingen te verwezenlijken. Zij die het ambt van hogepriester kort voor en tijdens de eerste komst van Christus op zich hadden genomen, waren geen mannen door God voor dit heilige ambt aangewezen. Zij hadden hun best gedaan dit ambt te verkrijgen uit liefde voor macht en vertoon. Zij wensten een positie waarin ze gezag hadden en bedrog konden plegen onder het mom van vroomheid en zo ontdekking vermijden. De hogepriester bekleedde een positie van macht en invloed. Niet alleen was hij raadgever en middelaar, hij was ook rechter; en op zijn uitspraak was geen beroep mogelijk. De priesters werden in toom gehouden door het gezag van de Romeinen en bezaten niet de macht iemand wettelijk ter dood te brengen. Deze macht berustte bij de bestuurders van de joden. Mannen met een corrupt hart streefden naar het eervolle ambt van hogepriester en verkregen dit vaak door omkoperij en moord. De hogepriester, gekleed in zijn lange gewijde en kostbare kleding, met het borstschild op zijn borst terwijl het licht weerkaatste in de kostbare stenen waarmee het borstschild was ingelegd, vormde een uiterst indrukwekkende verschijning en vervulde de eerlijke en oprechte mensen met bewondering, eerbied en ontzag. De hogepriester moest op bijzondere wijze Christus vertegenwoordigen, Die voor eeuwig Hogepriester zou zijn naar de ordening van Melchizédek (RH 17 dec. 1872).

Geen Hogepriester. – Met Kajafas eindigde het joodse hogepriesterschap. De dienst was laag en corrupt geworden. Niet langer was er contact met de levende God. Waarheid en recht waren in de ogen van de priesters verachtelijk. Zij waren tiranniek en bedrieglijk, vol zelfzuchtige, eerzuchtige plannen. Een dergelijke dienst kon niets

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

volmaken, want deze was zelf geheel verdorven. Gods genade had er niets mee van doen.

Feitelijk was Kajafas geen hogepriester. Hij droeg de priesterkleding, maar bezat geen levende band met God. Zijn hart was onbesneden. Trots en overheersend bewees hij dat hij onwaardig was ooit het gewaad van hogepriester te hebben gedragen. Hij had geen gezag van God om die positie te bekleden. Hij had geen enkele lichtstraal van God om hem te laten zien wat het werk van een hogepriester was, of waarvoor het ambt was ingesteld (RH 12 juni, 1900).

Vers 6-13 (Markus 14:3-9; Johannes 12:1-8). **Een Illustratie van Gods Werkwijzen.** – Er zijn gaven die wij terecht aanpassen aan de aard en noodzaak van hen aan wie wij ze geven. Weinig

Page 1101; blz. 341

armen zouden het offer van Maria op prijs hebben gesteld, evenmin het offer van de Heere van Zichzelf, terwijl deze gave de grootste was die ooit gebracht kon worden. Die zalving was een symbool van het overstromende hart van de geefster. Het was een uiterlijke demonstratie van een liefde, vanuit de hemel gevoed, tot ze overstroomde. En die zalving van Maria, die volgens de discipelen een verspilling was, herhaalt zich duizenden malen in de ontvankelijke harten van anderen.

De Heere God schenkt Zijn gaven overvloedig in onze wereld. De vraag kan gesteld worden: Waarom toont de Heere zoveel verspilling, zoveel buitensporigheid in Zijn talrijke gaven die niet te tellen zijn? De Heere wilde zo vrijgevig jegens de menselijke familie zijn, dat van Hem niet gezegd kan worden dat Hij nog meer kon doen. Toen Hij Jezus aan onze wereld gaf, schonk Hij de gehele hemel. Zijn liefde kent geen vergelijking. Deze stopt niet voortijdig....

Volgens menselijke redenering is het hele verlossingsplan een verspilling van genade en vindingrijkheid. Dit alles is gegeven om het herstel van het zedelijk beeld van God in de mens te herstellen. De verzoening is ruimschoots verkrijgbaar om voor allen die deze willen ontvangen, woningen in de hemel te bereiden. De veronderstelde verkwisting van Maria is een illustratie van Gods methoden in het verlossingsplan; want de natuur en de genade, verwant als ze zijn, openbaren de veredelende volheid van de Bron waaruit ze vloeien (MS 28, 1897).

Vers 14-16 (Markus 14:10,11; Lukas 22:3-5; 1 Timotheüs 6:10). **Geen Losbarstende Zonde.** – De liefde voor geld in het hart van Judas nam toe met de ervaring van zijn sluwe bekwaamheden. Zijn praktische bekwaamheid in geldelijke zaken zou, als deze beoefend werd, verlicht en gevormd door de Heilige Geest, voor de jonge gemeente van grote hulp zijn geweest. Door het heiligen van zijn geest zou hij een helder inzicht, een juist onderscheidingsvermogen hebben gehad om hemelse zaken op prijs te stellen. Maar Judas koesterde voortdurend wereldse, zakelijke plannen. Zijnerzijds was er geen opstandige zonde, maar zijn scherpzinnig plannen, de zelfzuchtige, gierige geest die bezit van hem nam, bracht hem er tenslotte toe zijn Heer te verkopen voor een geringe som geld (MS 28, 1897).

Twee Soorten Ervaring door Judas met Elkaar Verward. – Er zijn twee verschillende ervaringen - het uiterlijke vertoon en het innerlijke werk. Het Goddelijke en het menselijke waren in Judas' karakter aan het werk. Satan bewerkte het menselijke, Christus het Goddelijke. De Heere Jezus verlangde dat Judas zou opklimmen naar de hem gegeven voorrechten. Maar de menselijke kant van Judas'

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

karakter werd verward met zijn godsdienstige gevoelens en door hem behandeld als noodzakelijke kenmerken. Door dit standpunt in te nemen, opende hij een deur waardoor satan kon binnenkomen om bezit van de gehele mens te nemen.

Page 1101-1102; blz. 342

Als Judas de lessen van Christus in praktijk had gebracht, zou hij zich aan Christus hebben overgegeven en zijn hart volkomen aan God hebben gewijd; maar zijn verwarde ervaring misleidde hem (MS 28, 1897).

Een Godsdienstig Bedrog. – Het geval van Judas is mij getoond als een les voor allen. Judas was gedurende de gehele periode van Christus' openbaar werk bij de Heiland. Hij bezat alles wat Christus hem kon geven. Als hij zijn bekwaamheden met oprechte ijver had gebruikt, zou hij andere talenten hebben vergaard. Als hij had getracht om een zegen te zijn in plaats van een vragende, kritische, zelfzuchtig mens, zou de Heere hem hebben gebruikt om zijn Koninkrijk te bevorderen. Maar Judas was een toeschouwer. Hij meende dat hij de gelden van de kerk kon beheren en door zijn scherpzinnig zakendoen winst kon maken. Zijn hart was verdeeld. Hij hield van de lof van de wereld. Hij weigerde om de wereld prijs te geven voor Christus. Nooit heeft hij zijn eeuwige belangen aan Christus toevertrouwd. Hij bezat een oppervlakkige godsdienst; daarom speculeerde hij met zijn Meester en verried Hem aan de priesters, omdat hij er ten volle van overtuigd was, dat Christus Zich niet zou laten gevangen nemen.

Judas was een godsdienstige bedrieger. Hij hield anderen een hoge maatstaf voor, maar schoot zelf volledig tekort in het beantwoorden aan de Bijbelse maatstaf. Hij bracht de godsdienst van Christus niet in zijn leven. Hoevelen in deze tijd verraden niet, evenals Judas, hun Heer? Zij die oneerlijke praktijken toepassen in het zakendoen, offeren Christus op terwille van gewin en openbaren een wijsheid die van satanische aard is. Speculaties voor zelfzuchtig gewin mogen geen plaats hebben in het leven van iemand, die het geloof bezit dat door de liefde werkt en dat de ziel reinigt (Brief 40, 1901).

(Markus 3:19). **Jezus Handelde Verstandig met Judas.** – Toen Christus Judas toestond om zich met Hem te verbinden als één van de twaalfen, wist Hij dat Judas bezeten was door de duivel van zelfzucht. Hij wist dat deze voorgewende discipel Hem zou verraden en toch scheidde Hij hem niet van de andere discipelen en zond Hij hem niet weg. Hij bereidde het denken van deze mannen voor op Zijn dood en hemelvaart. Hij voorzag dat wanneer Hij Judas zou wegzenden, satan hem zou gebruiken om geruchten rond te strooien waaraan moeilijk het hoofd zou zijn te bieden en die moeilijk zouden zijn te verklaren.

De leiders van het Joodse volk letten op en zochten naar iets dat zij konden gebruiken om de woorden van Christus krachteloos te maken. De Heiland wist dat Judas, als hij zou worden wegzonden, zijn uitspraken dusdanig zou kunnen verdraaien en mysterieus zou maken, dat de Joden een onjuiste weergave van Zijn woorden zouden aanvaarden en deze weergave zouden gebruiken om vreselijke schade aan de discipelen toe te brengen, en

Page 1102; blz. 343

in het denken van Christus' vijanden de indruk achter te laten dat zij de houding die zij jegens Christus en Zijn discipelen aannamen, gerechtvaardigd was.

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Daarom zond Christus Judas niet uit Zijn aanwezigheid heen, maar hield hem bij Zich, waar Hij de invloed, die Judas tegen Zijn werk zou kunnen uitoefenen, teniet kon doen (RH 12 mei, 1903).

Vers 26-29 Zie EGW over 1 Korinthe 11:18-34, 23-26

Vers 28 (1 Korinthe 11:25; Zie EGW over Leviticus 17:11). **De Beker van Verzoening.** – Het zoenoffer is volledig en afdoende. Het is het nieuwe verbond, verzegeld met Zijn bloed, dat voor velen vergoten was tot vergeving van zonden. Dit maakte Christus tijdens het laatste avondmaal duidelijk. In deze beker schuilt, voor hen die daaruit drinken, een verzoenende, zielen-reinigende werkzaamheid. Het is de balsem uit Gilead, die God heeft verschaft om de gezondheid terug te geven aan de ziel, die ziek is door de zonde. (Brief 108, 1899).

Vers 31-35 (Markus 14:27-31; Lukas 22:31-34; Johannes 13:36-38; 1 Korinthe 10:12). **De Onafhankelijken Gaan Door in Veronderstelde Kracht.** – Velen in deze tijd staan daar waar Petrus stond, toen hij vol zelfvertrouwen zei dat hij zijn Heer niet zou verloochenen. Als gevolg van hun zelfvertrouwen zijn zij een gemakkelijke prooi voor satans plannen. Zij die hun zwakheid beseffen, vertrouwen op een kracht buiten zichzelf. En terwijl zij opzien naar God, vermag de satan niets tegen hen. Maar wie op zichzelf vertrouwen, worden gemakkelijk verslagen. Laten wij er aan denken, dat wanneer wij geen acht slaan op de waarschuwingen die God ons geeft, een val ons te wachten staat. Christus bewaart hem, die zich ongevraagd op het terrein van de vijand waagt, niet voor letsel. Hij laat de zelfvoldane mens die doet alsof hij meer weet dan zijn Heer, verder gaan in zijn veronderstelde kracht. Dan volgt lijden en een verminkt leven, misschien zelfs nederlaag en dood (MS 115, 1902).

Vers 36-46 (Markus 14:32-42; Lukas 22:39-46; Zie EGW over Prediker 8:11). **Satan Probeerde Christus te Verbrijzelen.** – Bij de gedachte aan de grievende aard van de schuld der wereld had Christus het gevoel dat Hij Zich moest afzonderen om alleen te zijn. De duistere menigten zijn aanwezig om de zonde zo omvangrijk, diep en afschuwelijk mogelijk te maken. Satan had in zijn haat jegens God, in het vervalsen van Zijn karakter, in het manifesteren van oneerbiedigheid, verachting en haat jegens de wetten van Zijn bestuur, getracht om de zonde tot zodanige afmetingen te maken dat verzoening onmogelijk zou schijnen; de Zoon van God, Die probeerde om een verloren wereld te redden zou dan verbrijzeld worden door de vloek van de zonde. Het werk van de waakzame vijand door aan Christus de ontzaglijke omvang van de zonde voor te houden, veroorzaakte een stekende pijn,

Page 1103; blz.344

dat Hij het gevoel had, dat Hij niet in de onmiddellijke nabijheid van een menselijk wezen kon blijven. Hij kon niet verdragen dat zelfs alleen zijn discipelen getuigen zouden zijn van Zijn zielelijden, terwijl Hij nadacht over het leed van de wereld. Zelfs Zijn meest geliefde vrienden mochten niet in Zijn gezelschap zijn. Het zwaard van gerechtigheid was ontbloot en Gods toorn tegen de zonde rustte op de Plaatsvervanger van de mens, Jezus Christus, de Eniggeboren van de Vader.

In de Hof van Gethsémané leed Christus in de plaats van de mens, en de menselijke natuur van Gods Zoon wankelde onder de verschrikking van de schuld van de zonde, tot aan Zijn bleke, bevende lippen de kreet vol zielelijden werd ontworpen: *“Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan,”* maar als er geen andere manier is waardoor de redding van de gevallen mens tot stand gebracht kan worden, *“dan niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.”* De

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

menselijke natuur zou toen en daar onder de verschrikking van het gevoel van zonde zijn bezweken, als niet een engel uit de hemel Hem had gesterkt om Zijn zielelijden te dragen.

De macht die een vergeldende gerechtigheid toebracht aan de Plaatsvervanger en Borg van de mens, was de macht die de Lijder ondersteunde en overeind hield onder het enorme gewicht van de toorn, waardoor een zondige wereld zou zijn getroffen. Christus onderging de dood die uitgesproken was over de overtreding van Gods wet.

Het is vreselijk voor de onboetvaardige zondaar om te vallen in de handen van de levende God. Dit blijkt uit de verwoesting van de oude wereld door de zondvloed, door het bericht van het vuur dat uit de hemel neerdaalde en de inwoners van Sodom heeft vernietigd. Maar nooit is het in zo'n mate getoond als in het zielelijden van Christus, de Zoon van de oneindige God, toen Hij Gods toorn droeg voor een zondige wereld. Als een gevolg van de zonde, van het overtreden van Gods wet, is de Hof van Gethsémané voornamelijk de plaats van lijden voor de zondige wereld geworden. Geen verdriet, geen zielelijden kan vergeleken worden met wat Gods Zoon heeft gedragen.

De mens is geen zonedrager gemaakt en hij en hij zal nooit de verschrikking van de vloek der zonde, die de Heiland heeft gedragen, kennen. Geen smart is te vergelijken met de smart van Hem op Wie Gods toorn met overweldigende kracht neerdaalde. De menselijke natuur kan maar een beperkte hoeveelheid beproevingen en toetsen verdragen. Het eindige kan slechts een eindige mate verdragen en de menselijke natuur bezwijkt; maar de natuur van Christus kon meer lijden verdragen, want het menselijke bestond in de Goddelijke natuur en schiep een mogelijkheid om te volharden in een lijden dat het gevolg was van de zonden van een verloren wereld. Het zielelijden dat Christus verdroeg, geeft een breder, dieper en uitgebreidere voorstelling van de aard

Page 1103-1104; blz. 345

van de zonde en de aard van de vergelding, die God doet neerdalen op hen die in zonde volharden. Het loon van de zonde is de dood, maar de genade gave van God is eeuwig leven door Jezus Christus (Romeinen 6:23) voor de boetvaardige, gelovige zondaar (MS 35, 1895).

(Genesis 3:1-24). **Eden en Gethsémané.** – De hof van Eden met zijn ongehoorzaamheid en de hof van Gethsémané met zijn gehoorzaamheid worden ons voorgehouden. Wat een kostbaar werk wat het in het paradijs! Hoeveel lag er opgesloten in het noodlottig eten van de verboden boom! Maar velen volgen hetzelfde spoor door zich ongehoorzaam los te maken van Gods wet. Als de mens zelfzuchtig een weg van ongehoorzaamheid jegens God inslaat, gaat dat ongemerkt. Zij berekenen niet wat het onvermijdelijke gevolg zal zijn als zij op de weg van verzoeking komen en slechts zwakke pogingen doen om weerstand te bieden of helemaal geen pogingen daartoe doen. Maar als de boeken worden geopend en God ze inziet, zal Hij ontdekken dat Hij op die plaats verloochend is, ergens anders is onteerd; en hoe verder het boek geopend wordt, komen de gevolgen van onchristelijke daden meer aan het licht. Men heeft zich niet gevoed met het Woord van God en daarom waren hun daden niet het gevolg van het eten van het vlees en het drinken van het bloed van Gods Zoon (Brief 69, 1897).

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

De hof van Eden met zijn vuile smet van ongehoorzaamheid moet met zorg bestudeerd worden en vergeleken worden met de Hof van Gethsémané, waar de Verlosser van de wereld een bovenmenselijk zielelijden onderging toen de zonde van de gehele wereld op Hem werd gelegd. Adam heeft de gevolgen van zijn ongehoorzaamheid niet overdacht (MS 1, 1892).

Vers 39 Zie EGW over Romeinen 8:11

Vers 42 (Markus 14:36; Lukas 12:50; 22:42, 53; Filippenzen 2:7). **Sterker dan het Menselijk Verlangen.** – De menselijke natuur van Christus was gelijk aan de onze en Hij voelde het lijden scherper, want Zijn geestelijke natuur was vrij van elke smet van zonde. Daarom was Zijn verlangen dat het lijden zou worden weggenomen sterker dan mensen kunnen ervaren. Hoe intens het verlangen van het menselijke in Christus was om het misnoegen van een gekrenkte God te ontgaan, hoe Zijn smart naar verlichting smachtte, komt tot uiting in de woorden: *“Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan, tenzij dat Ik die drinke, Uw wil geschiedde!”*

Toch was Christus niet gedwongen om deze stap te doen. Hij had nagedacht over deze strijd. Tegen Zijn discipelen had Hij gezegd: *“Ik moet gedoopt worden met een doop, en hoe beklemmt het Mij, tot het volbracht is.”* *“Maar dit is uw ure en de macht der duisternis.”* Hij had vrijwillig aangeboden Zijn leven te geven om de wereld te redden (ST 9 dec.1897).

Vers 43 (Markus 14:40; Lukas 22:45). **Beeld van een Slapende Gemeente.** – In dit vreeswekkende uur van beproeving verlangde de

Page 1104; blz. 346

menselijke natuur van Christus zelfs naar het medeleven van Zijn discipelen. Voor de tweede maal stond Hij op van de grond, ging naar hen toe en vond hen slapende. Dit was geen diepe slaap. Zij sluimerden. Zij hadden een beperkt besef van het lijden en de zielsmart van hun Heer. Vol tederheid stond Jezus een ogenblik over hen gebogen en bezag hen met gemengde gevoelens van liefde en medelijden. In deze slapende discipelen ziet Hij een beeld van een slapende gemeente. Zij sliepen, terwijl zij hadden moeten waken (Sufferings of Christ, p.19,20).

Vers 57 (Johannes 18:13,14). **Niet Nodig Werktuigen van Ongerechtigheid te Zijn.** – Het was Kajafas, die ambtsdrager moest zijn toen schaduw en werkelijkheid elkaar ontmoetten, toen de ware Hogepriester Zijn ambt aanvaardde. Elke speler in de geschiedenis heeft zijn rol en plaats, want Gods grote werk zal naar Zijn eigen plan uitgevoerd worden door mensen die zich hebben voorbereid om een positie ten goede of ten kwade te bekleden. Tegengesteld aan gerechtigheid worden mensen werktuigen van de ongerechtigheid. Maar zij worden niet tot deze werkwijze gedwongen, evenmin als dat met Kaïn het geval was (RH 12 juni 1900).

Vers 63,64 (Markus 14:61, 62; Lukas 22:70). **Een Wonderlijk Ogenblik.** – Dit is één van de weinige keren waar Christus openlijk Zijn aanspraak erkende dat Hij de Messias was, Degene waarnaar de Joden zo lang hadden uitgezien. Waar zulke grote belangen golden, was dit voor Christus één van de meest verwonderlijke ogenblikken van Zijn leven. Hij beseftte dat alle vermomming moest worden weggedaan. De uitspraak dat Hij één was met God, moest openlijk worden gedaan. Zijn rechters zagen Hem als een gewoon mens en achtten Hem schuldig aan godslasterlijke aanmatiging. Maar Hij maakte Zich bekend als Gods Zoon. Hij bevestigde ten volle Zijn Goddelijk karakter voor de waardigheidsbekleders, die Hem voor hun aardse vierschaar hadden geplaatst. Zijn woorden, die rustig en toch met

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

bewuste macht werden gesproken, lieten zien dat Hij voor Zichzelf aanspraak maakte op het voorrecht Gods Zoon te zijn (MS 111, 1897).

Vers 65 (Markus 14:63). **Priestergewaad Mocht Niet Gescheurd Worden.** – Het voorbeeld van de priesterlijke gewaden werden aan Mozes op de berg bekend gemaakt. Elk kledingstuk dat de hogepriester moest dragen en de manier waarop het gemaakt moest worden, was aangegeven. Deze kledingstukken waren gewijd voor een uiterst plechtig doel. Daardoor werd het karakter van Jezus Christus, de ware Hogepriester, aangeduid. Ze bedekten de priester met heerlijkheid en schoonheid en maakten de waardigheid van zijn ambt duidelijk. Als de priester daarmee bekleed was, vertoonde hij zich als vertegenwoordiger van Israël, terwijl hij door zijn kleding de heerlijkheid liet zien die Israël aan de wereld moest openbaren als het uitverkoren volk van God. Alleen volmaaktheid, zowel in kleding als in gedrag, in geest en in woord

Page 1104-1105; blz. 347

zou voor God aanvaardbaar zijn. Hij is heilig en Zijn heerlijkheid en volmaaktheid moesten in de aardse dienst naar voren komen. Alleen volmaaktheid kon op de juiste wijze de heiligheid van de hemelse dienst voorstellen. De sterfelijke mens kon zijn eigen hart scheuren door het tonen van een berouwvolle en nederige geest; maar het priesterlijk gewaad mocht niet verscheurd worden (YI 7 juni 1900).

Een Uiterlijk Vertoon. – Het priesterschap was zo verdorven dat Kajafas bij de uitspraak van Christus, dat Hij Gods Zoon was, in voorgewende afschuw zijn gewaad scheurde en de Heilige Israëls beschuldigde van godslastering.

Velen in deze tijd, die beweren dat ze christenen zijn, lopen gevaar dat zij hun klederen scheuren door een uitwendig vertoon van berouw te maken, terwijl hun harten niet verzacht of onderworpen zijn. Daarom schieten zovelen tekort in het christelijk leven. Er wordt een uitwendig vertoon van verdriet over kwaad gezien, maar hun berouw is niet dat wat nodig is om berouw te hebben (RH 12 juni 1900).

Het Hart van Christus Verscheurd. – Hoe geheel anders was de ware Hogepriester dan de valse corrupte Kajafas. Christus stond zuiver en onbesmet, zonder een spoor van zonde voor de valse hogepriester.

Christus treurde over de zonde van ieder mens. Hij droeg zelfs de zonde van Kajafas hoewel Hij de huichelarij kende, die in zijn hart leefde terwijl hij deed alsof, toen hij zijn kleed scheurde. Christus scheurde Zijn kleed niet, maar Zijn hart was verscheurd toen Hij aan het kruis hing als Schuldtrager van het mensdom. Door Zijn lijden en sterven werd een nieuwe en levende weg geopend (RH 12 juni 1900).

(Leviticus 10:6). **Een Positief Verbod.** – Het was algemeen gebruikelijk om de kleding te scheuren bij de dood van vrienden. De enige uitzondering hierop was in het geval van de hogepriester. Zelfs Aäron werd verboden om bij het verlies van zijn twee zonen, smart en rouw te tonen door zijn gewaad te scheuren. Het verbod was positief (Ms 102, 1897).

Hij, Die Veroordeeld was, Sprak het Vonnis Over de Onschuldige Uit. – Omdat de hogepriester op deze wijze zijn kleed scheurde in voorgewende ijver, had hij voor het Sanhedrin gedaagd kunnen worden. Hij had gedaan wat volgens het gebod des Heeren niet gedaan mocht worden. Terwijl hij onder Gods oordeel stond, sprak hij over Christus het vonnis van godslasteraar uit. Hij verrichtte al zijn handelingen jegens Christus als priesterlijke rechter, als de dienstdoende hogepriester, maar hij was hiertoe niet door God aangewezen. Hij scheurde het priestergewaad om

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

bij het volk de indruk van zijn afschuw te wekken over de zonde van godslastering, terwijl zijn hart vol boosheid was. Hij handelde als één die door satan was bezielde. Onder en prachtig priesterkleed vervulde hij het werk van Gods vijand. Dit werd herhaaldelijk door

Page 1105; blz. 348

oversten en priesters gedaan.

Het gescheurde kleed maakte een eind aan het priesterschap van Kajafas. Door zijn eigen hand maakte hij zich ongeschikt voor het priesterambt. Nadat hij Christus had veroordeeld, was hij niet langer in staat te handelen zonder de meest onredelijke hartstocht te openbaren. Zijn gepijnigd geweten geselde hem, maar hij voelde geen berouw dat tot bekering leidt.

De godsdienst van degenen die Christus hebben gekruisigd, was schijn. De veronderstelde heilige gewaden van de priesters bedekten harten vol verderf, boosaardigheid en misdaad. Zij legden gewin uit als godsvrucht. De priesters waren niet door God, maar door een ongelovig bestuur aangesteld. De positie van priester werd gekocht en verkocht als handelswaar. OP deze wijze had Kajafas zijn ambt verkregen. Hij was geen priester naar de ordening van Melchizédek, door God daartoe geroepen. Hij werd gekocht en verkocht om kwaad te bewerken. Hij heeft nooit geweten wat het betekende om God te gehoorzamen. Hij had de gedaante van godzaligheid en dit gaf hem de macht om te onderdrukken (MS 102, 1897).

Hoofdstuk 27

Vers 15-26 (Markus 15:6-15; Lukas 23:18-25; Johannes 18:39, 40). **Een Symbool van de Laatste Dagen.** – Het toneel in de rechtzaal van Jeruzalem is een symbool van wat plaats zal vinden tijdens de slottonelen van de geschiedenis van deze aarde. De wereld zal Christus, de Waarheid, aannemen, of ze neemt satan aan, de eerste grote rebel, een rover, een afvallige en moordenaar. Zij zullen de boodschap van genade met betrekking tot Gods geboden en het geloof van Jezus verwerpen, dan wel de Waarheid aannemen zoals deze is in Christus Jezus. Als zij satan en zijn leugens aannemen, vereenzelvigen zij zich met de voornaamste van alle leugenaars en met allen die ontrouw zijn, terwijl zij zich afkeren van niemand anders dan de Zoon van de oneindige God (RH 30 jan. 1900).

Een Kwestie van Kiezen. – Toen Jezus op aarde was, bracht satan de mensen ertoe de Zoon van God te verwerpen en Barabbas te kiezen, die in zijn karakter satan, de god dezer wereld voorstelde. De Heere Jezus was gekomen om de overweldiging van satan over de koninkrijken van deze wereld te betwisten. De strijd is nog niet voorbij; en naarmate wij het einde van de tijd naderen, wordt de strijd intenser. Terwijl de wederkomst van onze Heere Jezus Christus nadert, worden satanische krachten van beneden in werking gezet. Niet alleen zal satan als een menselijk wezen verschijnen, hij zal Jezus Christus personifiëren en de wereld die de Waarheid heeft verworpen, zal hem aanvaarden als Heer der heren en Koning der koningen. Hij zal zijn macht

Page 1105-1106; blz. 349

uitoefenen en op de menselijke verbeelding werken. Hij zal zowel de geest als het lichaam van de mensen verderven en zal werken door de kinderen der ongehoorzaamheid te boeien en te bekoren als een slang. Welk een schouwspel zal de

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

wereld bieden aan hemelse wezens! Welk een schouwspel voor God, de Schepper der wereld om aan te zien!

De gedaante die satan in het paradijs aannam toen hij onze stamouders ertoe bracht om te zondigen, was van dien aard, dat de geest in de war gebracht en verbijsterd werd. Hij zal op even sluwe wijze werken naarmate wij het einde van de geschiedenis van deze wereld naderen. Al zijn bedrieglijke macht zal aangewend worden op menselijke onderdanen om het werk van verleiding van het menselijk geslacht te voltooien. Hij zal zo bedrieglijk werken dat de mensen hetzelfde zullen doen als in de dagen van Christus; en als de vraag wordt gesteld: Wie zal ik u loslaten, Christus of Barabbas? zal de bijna universele kreet zijn: Barabbas! Barabbas! En als dan wordt gevraagd: *"Wat moet ik doen met Hem, Dien gij de Koning der joden noemt?"* zal opnieuw de kreet zijn: *"Kruisig Hem!"*

Christus zal vertegenwoordigd worden in de persoon van hen, die de waarheid aannemen en die hun belangen vereenzelvigen met die van hun Heer. De wereld zal ten opzichte van hen even woedend zijn als het geval was met Christus en de discipelen van Christus zullen weten dat zij niet beter behandeld zullen worden dan met hun Heer het geval is geweest. Maar Christus zal beslist zijn belangen vereenzelvigen met die van degenen die Hem als hun persoonlijke Zaligmaker aannemen. Elke belediging, elke smaad, iedere valse beschuldiging, tegen hen ingebracht door degenen die hun oor hebben afgekeerd van de waarheid om zich tot fabelen te keren, zal de schuldigen worden aangerekend als geuit tegen Christus, in de persoon van Zijn heiligen (RH 14 april 1896).

Toen Christus op aarde was, koos de wereld Barabbas. Tegenwoordig maken de wereld en de kerken dezelfde keus. De tonelen van het verraad, de verwerping en de kruisiging van Christus zullen zich opnieuw op enorme schaal afspelen. De mensen zullen vervuld zijn met de eigenschappen van de vijand en zijn misleidingen zullen grote macht over hen hebben. Naarmate het licht wordt verworpen, zullen er wanbegrip en verkeerde opvattingen zijn. Zij die Christus hebben verworpen en Barabbas hebben verkozen werken onder een verderfelijk bedrog. Verkeerde voorstellingen en valse getuigenissen zullen uitgroeien tot openlijke rebellie. Omdat het oog boos is, zal het gehele lichaam duister zijn. Zij die hun liefde aan iedere andere leider dan Christus schenken, zullen ontdekken dat ze met geest, ziel en lichaam beheerst worden door een inbeelding, die zo meeslepend is dat onder de macht daarvan zielen zich van de waarheid zullen afkeren om de leugen te geloven. Zij zijn verstrikt en gevangen genomen

Page 1106-1107; blz. 350

en door elke daad roepen zij uit: Laat ons Barabbas los, maar kruisig Christus.

Reeds nu wordt deze beslissing genomen. De tonelen die zich bij het kruis hebben afgespeeld, vinden opnieuw plaats. In de kerken die van de waarheid en gerechtigheid zijn afgeweken, wordt openbaar wat de menselijke natuur kan en zal doen als de liefde voor God geen blijvend beginsel in het hart is. Wij hoeven ons niet te verbazen over hetgeen nu kan plaatsvinden. Wij hoeven ons niet te verwonderen over welke ontwikkelingen van verschrikkingen ook. Zij die Gods wet onder hun profane voeten hebben vertrapt, bezitten dezelfde geest als de mensen die Jezus hebben beledigd en verraden. Zonder de minste gewetenswroeging zullen zij de daden van hun vader, de duivel, doen. Zij zullen de vraag stellen die van de verraderlijke

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

lippen van Judas kwam: Wat wilt gij mij geven als ik u Jezus de Christus overlever? Ook nu wordt Christus verraden in de persoon van Zijn heiligen.

Met het oog op de geschiedenis van het leven en sterven van Christus, kunnen wij verbaasd zijn als de wereld hol en onoprecht is? Kunnen wij in onze dagen vertrouwen stellen in een mens, of vlees tot onze arm stellen? Zullen wij Christus niet als onze Leidsman kiezen?

Wanneer deze wereld ten laatste voor het gericht wordt gebracht voor de grote witte troon om verantwoording af te leggen voor de verwerping van Jezus Christus als Gods eigen Boodschapper aan onze wereld, zal dat een uiterst plechtig toneel zijn! Welk een afrekening moet worden gedaan van het feit dat Hij, Die naar onze wereld kwam als een levende Brief van de wet, aan het kruis werd genageld! God zal een ieder de vraag stellen: Wat heeft u gedaan met Mijn eniggeboren Zoon? Wat zullen zij die geweigerd hebben de Waarheid aan te nemen, antwoorden? Zij zullen verplicht zijn te zeggen: Wij hebben Jezus gehaat en Hem buitengeworpen. Wij hebben geroepen: Kruisig Hem! Kruisig Hem! Wij hebben Barabbas in Zijn plaats gekozen. Als zij, aan wie het Licht des hemels is voorgehouden, dit verwerpen, verwerpen zij Christus. Zij verwerpen de enige voorziening waardoor zij gereinigd kunnen worden van onreinheid. Zij kruisigen de Zoon van God opnieuw en maken Hem openlijk te schande. Tot hen zal gezegd worden: *"Ik heb u nooit gekend: gaat weg van Mij."* God zal voorzeker de dood van Zijn Zoon wreken (RH 30 Jan. 1900).

Vers 21 Zie EGW over Romeinen 3:19

Vers 21,22,29 (Filippenzen 2:9; Hebrëeën 2:9; Openbaring 6:16; 14:10). **Twee Verschillende Kronen.** – Aan wiens kant staan wij? De wereld heeft Christus buitengeworpen, de hemel heeft Hem ontvangen. De mens, de sterfelijke mens heeft de Vorst des levens verworpen; God, onze soevereine Heerser, heeft Hem opgenomen in de hemel. God heeft Hem verhoogd. De mens heeft Hem gekroond met een doornenkroon, God heeft Hem gekroond met een kroon

Page 1107; blz. 351

van vorstelijke majesteit. Wij moeten allen oprecht denken. Wilt u dat Deze Mens Christus Jezus over u zal heersen, of kiest u Barabbas? De dood van Christus brengt over hen die Zijn genade verwerpen de toorn en oordelen van God, zonder genade. Dit is de toorn van het Lam. Maar de dood van Christus betekent hoop en eeuwig leven voor allen, die Hem aannemen en in Hem geloven (Brief 31, 1898).

Onder Satans Zwarte Banier. – Iedere zoon en dochter van Adam kiest Christus of Barabbas als zijn aanvoerder. En allen die zich achter de trouwelozen stellen, staan onder de zwarte banier van satan en worden ervan beschuldigd dat zij Christus hebben verworpen en opzettelijk hebben misbruikt. Zij worden beschuldigd dat zij opzettelijk de Heer van leven en heerlijkheid hebben gekruisigd (RH 30 jan. 1900).

Vers 22,23 (Markus 15:12, 14; Lukas 23:20-23; Johannes 19:14, 15). **Een Representatief Toneel.** – Het toneel dat zich in Jeruzalem heeft afgespeeld bij het verraad en de verwerping van Christus, stelt het toneel voor dat in de toekomstige geschiedenis van de wereld zal plaatsvinden als Christus tenslotte wordt verworpen. De godsdienstige wereld zal de zijde kiezen van de eerste grote opstandeling en zal de boodschap van genade, met betrekking tot de geboden van God en het geloof van Jezus verwerpen (MS 40, 1897).

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Vers 25,26 (Markus 15:14, 15; Lukas 23:23, 24; Johannes 19:15, 16). **Engelen Konden Niet Tussenbeide Komen.** – Verwondert u, gij hemel, en weest voor altijd beschaamd, o bewoners der aarde! Vol smart en verontwaardiging hoorden de engelen toe welke keus door het volk werd gedaan en welk vonnis over Christus werd uitgesproken. Maar zij konden niet tussenbeide komen; want in de grote strijd tussen goed en kwaad moest satan alle kans krijgen om zijn ware aard te ontwikkelen, zodat het hemels universum en het mensdom waarvoor Christus Zijn leven gaf, de gerechtigheid van Gods doelstellingen konden zien. Zij die onder de leiding van de vijand stonden, moesten in staat worden gesteld de beginselen van Zijn bestuur te openbaren (MS 136, 1899).

Vers 32 (Markus 15:21; Lukas 23:26). **Een Middel tot Beking.** – Het kruis dat hij (Simon) werd gedwongen te dragen, werd het middel tot zijn beking. Zijn meegevoel werd diep geroerd ten gunste van Jezus en de gebeurtenissen op Golgotha; de woorden door de Heiland gesproken, brachten hem tot de erkenning dat Hij Gods Zoon was (Ongedateerd MS 127).

Vers 37 (Psalm 85:11; Markus 15:26; Lukas 23:38; Johannes 19:19). **Gezorgd voor een Opschrift.** – Zie naar het opschrift boven het kruis! De Heere heeft daarvoor gezorgd. Geschreven in het Hebreeuws, het Grieks en het Latijn is het een oproep tot allen om te komen, aan Jood en heiden, barbaar en Scyth, slaaf en vrije, voor de hopeloze, hulpeloze en wie op het punt staat verloren te gaan. Christus heeft de macht van satan te niet gedaan. Hij heeft beslag gelegd

Page 1107-1108; blz. 352

op de pijlers van satans rijk en heeft de strijd doorstaan door hem te vernietigen, die het geweld des doods had. Er is nu een weg geopend waarlangs goedertierenheid en trouw elkaar konden ontmoeten, gerechtigheid en vrede elkaar konden kussen (MS 111, 1897).

Vers 38 (Markus 15:27; Lukas 23:33; Johannes 19:18). **Christus als de Beruchtste Misdadiger Geplaatst.** – Josef eb Nicodemus sloegen elke ontwikkeling tijdens de veroordeling en kruisiging van Christus gade. Geen enkele daad ontging hun aandacht. Deze mannen onderzochten ijverig de Schriften en zij waren diep verontwaardigd toen zij zagen hoe deze Man, waarvan de rechters hadden gezegd dat Hij helemaal geen schuld had, tussen twee moordenaars werd geplaatst. *“één aan elke zijde, en Jezus in het midden.”* De overpriesters en oudsten hadden dit geboden, opdat iedereen door zijn positie de gevolgtrekking kon maken dat Christus de beruchtste misdadiger van de drie was (MS 103, 1897).

Vers 42 Zie EGW over Lukas 24:13-15

Vers 45 (Markus 15:33; Lukas 23:44). **Medeleven en Bevestiging.** – De duisternis over heel de natuur uitte haar medeleven met Christus in Zijn laatste strijd. Ze bewees de mensheid dat de Zon der Gerechtigheid, het Licht der wereld Zijn stralen onttrok aan de eens zo begunstigde stad Jeruzalem en aan de wereld. Het was een wonderbare getuigenis, door God gegeven, opdat het geloof van latere generaties bevestigd zou worden (SP 167).

God en Engelen in Duisternis Gehuld. – De duistere wolk van menselijke overtreding kwam tussen de Vader en de Zoon. De onderbreking van het contact tussen God en Zijn Zoon bracht een stand van zaken in de hemel, die in geen menselijke taal te beschrijven is. De natuur kon het schouwspel van Christus, die onder zielelijden stierf terwijl Hij de straf van de zonde der mensen droeg, niet

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

aanzien. God en de engelen hulden zich in duisternis en verborgen de Heiland voor de blik van de nieuwsgierige menigte, terwijl Hij de laatste teug nam uit de drinkbeker van Gods toorn (Brief 139, 1898).

Vers 45,46 (vers 54; Markus 15:33,34,39; Lukas 23:46,47; Johannes 19:30).

Omstandigheden Zaaiden het Zaad. – Tijdens het verhoor van Christus en de drie uur durende duisternis die het kruis verborg zonder dat er een oorzaak voor was; en toen de laatste zinnen werden geuit: *“Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?”* *“Het is volbracht!”* *“Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest”*, werden velen tot de overtuiging gebracht en werd het zaad gezaaid, dat tot een oogst rijpte, toen later het Evangelie vrijmoedig door Zijn discipelen gepredikt werd. De bevende aarde, de doordringende uitroep, de plotselinge dood die volgde op de luide kreet: *“Het is volbracht!”* drong velen tot de bekentenis: *“Voorzeker, Deze Mens is rechtvaardig”*; *“Waarlijk, Dit was de Zoon van God.”* Velen die gespot en gelachen hadden over de Zoon van God en Hem beschimpt hadden, waren doodsbang dat

Page 1108-1109; blz. 353

de schuddende aarde, de gescheurde en bevende rotsen een eind aan hun leven zouden maken. Zij haastten zich weg van de plek terwijl ze zich op de borst sloegen, al struikelend en vallend, vol ontzetting dat de aarde zich zou openen en hen zou verslinden. Het voorhangsel in de tempel dat op zo'n geheimzinnige wijze scheurde, veranderde het godsdienstig denken van veel Joodse priesters en een groot aantal van hen veranderde van geloof. Na de dag van Pinksteren lezen wij: *“En het Woord Gods wies en het getal der discipelen nam zeer toe en een talrijke schare van priesters gaf gehoor aan het geloof. En Stefanus, vol van genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk”* (Ms 91,1897).

De Vader Leed met de Zoon. – In deze tonelen, die zich afspeelden in de rechtzaal en op Golgotha zien wij waartoe het menselijke hart in staat is onder de invloed van satan. Christus onderwierp Zich aan de kruisiging hoewel het hemelse heirleger Hem had kunnen bevrijden. De engelen leden met Christus. God Zelf werd met Christus gekruisigd; want Christus was één met de Vader. Zij die Christus verwerpen, die niet willen dat deze Mens over hen zal heersen, verkiezen zich onder satans heerschappij te plaatsen om als zijn slaven zijn werk te doen. Toch gaf Christus voor hen Zijn leven op Golgotha (BE 6 aug.1894).

Vers 50 (Markus 15:37; Lukas 23:46; Johannes 19:30; Hebrëen 2:14). **Satan Overwonnen Door de Menselijke Natuur van Christus.** – Toen Christus Zijn hoofd boog en stierf, sleurde Hij de zuilen van satans rijk met Zich naar beneden. Hij overwon satan in dezelfde natuur, waarover satan in het paradijs de overwinning had behaald. De macht van de Godheid van de Heiland was verborgen. Hij overwon in de menselijke natuur terwijl Hij op God vertrouwde voor kracht. Dit is het voorrecht van allen. Onze overwinning zal zijn naarmate ons geloof (YI 25 april, 1901).

Vers 51 (Markus 15:38; Lukas 23:45; Efeze 2:14,15; Kolossenzen 2:14; Hebrëen 10:19,20; zie EGW over Johannes 19:30). **De Genadetroon voor Iedereen Toegankelijk.** – Christus werd tussen het derde en zesde uur, dat is tussen negen en twaalf uur, aan het kruis geslagen. Hij stierf in de middag. Dat was het uur van het avondoffer. Toen scheurde het voorhangsel in de tempel, dat Gods heerlijkheid voor de ogen van de vergadering van Israël verborg, in twee helften van boven naar beneden.

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

Door Christus moest de verborgen heerlijkheid van het Heilige der heiligen openbaar worden. Hij had de dood ondergaan voor ieder mens, en door dit offer zouden de kinderen der mensen kinderen Gods worden. De gelovigen zouden met ongedekt gelaat, terwijl zij als in een spiegel de heerlijkheid des Heeren aanschouwden, naar hetzelfde beeld worden veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid (2 Korinthe 3:18). De genadetroon waarop Gods heerlijkheid rustte in het Heilige der heiligen is toegankelijk voor allen, die Christus aannemen als verzoening voor de zonden en door middel

Page 1109; blz. 354

daarvan worden zij met God in gemeenschap gebracht. Het voorhangsel is gescheurd, de scheidsmuren zijn neergeworpen, het handschrift, in inzettingen bestaande, teniet gedaan. Door Zijn bloed is de vijandschap weggedaan. Jood en heiden kunnen door het geloof in Christus deel hebben aan het levende Brood (Brief 250, 1907).

(Mattheüs 26:65; Daniël 5:5, 25-28; Hebrëen 10:19,20). **Israël een Onkerkelijke Natie.** – In Christus ontmoette schaduw en werkelijkheid elkaar. Terecht kon Kajafas zijn gewaad scheuren uit afschuw voor zichzelf en zijn volk; want zij scheidde zich van God af en werden welhaast een volk dat geen band meer met God had. De kandelaar werd waarlijk van haar plaats genomen.

Geen priesterhand scheurde het prachtige voorhangsel dat het heilige van het Heilige der heiligen scheidde, van boven naar beneden. Het was Gods hand. Toen Christus uitriep: *“Het is volbracht!”* verklaarde de Heilige Wachter, Die een onzichtbare gast was tijdens het feestmaal van Belsazar, dat het Joodse volk een onkerkelijke natie was geworden. Dezelfde hand die op de wand de letters schreef, die de ondergang van Belsazar en het einde van het rijk van Babel vermeldde, scheurde het voorhangsel in de tempel van boven naar beneden, waardoor een nieuwe en levende weg werd geopend voor allen, hoog en laag, rijk en arm, Jood en heiden. Van nu af konden de mensen tot God naderen zonder priester of overste (MS 101, 1897).

(Hebrëen 6:19; 8:6,7; 10:19,20). **Gods Aanwezigheid Onttrokken aan het Aardse Heiligdom.** – Door het scheuren van het voorhangsel in de tempel zie God: Ik kan Mijn aanwezigheid in het Heilige der heiligen niet langer openbaar maken. Een nieuwe en levende weg, waarvoor geen voorhangsel hangt, staat open voor allen. Niet langer behoeven zondige, verdrietige mensen op de komst van de hogepriester te wachten.

In de dood van Gods Zoon hadden schaduw en werkelijkheid elkaar ontmoet. Het Lam van God was als offer gebracht. Het was alsof een stem tegen de aanbidders had gezegd: “Er is nu een eind gekomen aan de slachtoffers” (YI 21 juni 1900).

Een Nieuwe Weg Geopend Voor de Gevallen Mens. – Toen Christus aan het kruis uitriep *“Het is volbracht!”* werd het voorhangsel in de tempel door midden gescheurd. Dit voorhangsel was veelzeggend voor het Joodse volk. Het was van het kostbaarste materiaal vervaardigd, van purper en goud, en het was lang en breed. OP het moment waarop Christus de laatste adem uitblies, waren er getuigen in de tempel die zagen hoe het sterke, zware materiaal door onzichtbare handen van boven naar beneden werd gescheurd. Deze daad betekende voor het hemelse universum en voor de wereld die door de zonde was verdorven, dat voor de gevallen mens een nieuwe en levende weg was geopend, dat alle offerdiensten eindigden met het ene grote offer van de Zoon van

Page 1109-1110; blz. 355

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

God. Hij, Die tot die tijd gewoon had in de met handen gemaakte tempel, was voor altijd heengegaan om deze nooit meer met Zijn aanwezigheid te begunstigen (ST 8 dec. 1898).

Vers 52,53 (zie EGW over Mattheüs 28:2-4). **Priesters en Oversten Wisten van de Opstanding.** – De gevangenen, uit de graven opgewekt tijdens de opstanding van Jezus, waren Zijn ereteken als overwinnende Vorst. Op deze wijze getuigde Hij van Zijn overwinning over dood en graf; op deze wijze gaf Hij een plechtige verzekering van de opstanding van alle rechtvaardige doden. Zij die uit hun graven waren geroepen, gingen de stad in en verschenen in hun opgewekte gedaante aan velen; zij getuigden dat Jezus werkelijk uit het graf was opgestaan uit de dood en dat zij met Hem waren verrezen.

De priesters en oversten wisten heel goed dat bepaalde personen die gestorven waren, bij de opstanding van Jezus waren verrezen. Zij kregen waarheidsgetrouwe berichten van verschillende mensen, die deze verrezenen hadden gezien, met hen hadden gesproken en die hun getuigenis hadden gehoord dat Jezus, de Vorst des levens, Die door de priesters en oversten was omgebracht, uit de dood was opgestaan (3SP 223).

Vers 54 (Markus 15:39; Lukas 23:47; zie EGW over vers 45,46; Johannes 1:1-3,14). **De Predikatie in Werking.** – Wat verlichtte en overtuigde deze mensen zodat ze niet konden nalaten hun geloof in Jezus te belijden? Het was de predikatie die gebracht werd in elke daad van Christus en door Zijn zwijgen onder wrede beschimping. Tijdens Zijn verhoor schenen de mensen met elkaar te wedijveren om Zijn vernedering zo ontvaardend mogelijk te maken. Maar Zijn zwijgen was welsprekend. In dat gescheurde, gekneusde, verbroken lichaam aan het kruis herkende de hoofdman de gedaante van Gods Zoon (MS 115, 1897).

Hoofdstuk 28

Vers 1 Zie EGW over Markus 16:1,2

Vers 2 **De Machtigste Engel Veroorzaakte de Aardbeving.** – Alvorens iemand het graf had bereikt, was er een zware aardbeving. De machtigste engel uit de hemel, die de plaats bekleedde waarvan satan gevallen was, kreeg zijn opdracht van de Vader en bekleed met de hemelse wapenrusting verdreef hij het duister op zijn pad. Zijn gelaat was als de bliksem en zijn klederen waren wit als sneeuw. Zodra zijn voeten de grond raakten, beefde de aarde onder zijn schreden. De romeinse wachters hielden hun saaie wacht toen dit wondere schouwspel plaats vond en zij waren in staat dit gezicht te verdragen, want zij moesten de boodschap brengen als getuigen van de opstanding van Christus. De engel naderde het graf, rolde de steen terzijde alsof het een kiezelsteentje was en zette zich daarop neer. Het hemelse licht

Page 1110; blz. 356

omgaf het graf en heel de hemel werd verlicht door de heerlijkheid van de engelen. Toen werd zijn stem vernomen: "*Uw Vader roept U; komt uit*" (MS 115, 1897).

Vers 2-4 (Mattheüs 24:30; 27:52, 53; Jesaja 24:20; Johannes 5:28, 29; 1 Thessalonicenzen 4:16; Openbaring 6:14-17). **Een Levendig Beeld van Heerlijkheid.** – In dit toneel van de opstanding van de Zoon van God wordt een levendig beeld gegeven van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden bij de algemene opstanding der rechtvaardigen bij de wederkomst van Christus op de

Bijbelcommentaar op Mattheüs; blz. 301-357

wolken des hemels. Dan zullen de doden die in hun graven zijn, Zijn stem horen en opstaan ten leven; niet alleen de aarde, maar ook de hemelen zullen bewogen worden. Enkele graven werden geopend bij de opstanding van Christus, maar bij Zijn wederkomst zullen alle kostbare doden, van de rechtvaardige Abel tot de laatst gestorven gelovige, ontwaken tot een heerlijk, onsterfelijk leven.

Als de soldaten bij het graf zo met schrik werden vervuld bij de verschijning van één engel, bekleed met hemels licht en hemelse kracht, dat zij als doden ter aarde vielen, hoe zullen Zijn vijanden dan wel staan voor de Zoon van God als Hij komt in kracht en grote heerlijkheid, vergezeld van tienduizend maal tienduizenden en duizend maal duizenden engelen uit de hemel? Dan zal de aarde waggelen als een dronkaard en beven als een rietje. De elementen zullen branden en de hemelen zullen worden weggerold als een boekrol (ST 22 april, 1913).

Vers 5,6 Zie EGW over Markus 16:6

Vers 17 **Twijfel Sluit de Deur Voor Zegeningen.** – Maar sommigen twijfelden. Zo zal het altijd gebeuren. Er zijn mensen die het moeilijk vinden geloof te oefenen en plaatsens zich aan de kant van de twijfel. Zij missen veel door hun ongelooft. Als zij hun gevoelens zouden beheersen en zouden weigeren toe te staan dat twijfel een schaduw zou werpen over hun geest en de geest van anderen, hoeveel gelukkiger en hulpvaardiger zouden zij dan zijn! Zij sluiten de deur voor zegeningen die zij zouden kunnen genieten als zij zouden weigeren de kant van de twijfel te kiezen en in plaats daarvan vol hoop en moed zouden spreken (Brief 115, 1904).

Vers 18 (Romeinen 8:34; 1 Johannes 2:1; Zie EGW over Johannes 20:16, 17).

Een Vriend Aan het Gerecht. – Welk een Vriend hebben wij in het gerechtshof! Na Zijn opstanding sprak Christus tot Zijn discipelen en zei: "*Mij is gegeven alle macht in Hemel en op aarde.*" Deze woorden zijn gesproken tot allen die ze als een levende zekerheid willen aannemen (MS 13, 1899).

Vers 19 (Romeinen 6:4). **Faciliteiten uit de Hemel Beloofd.** – De Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de heilige waardigheidsbekleders van de hemel, hebben gezegd dat zij de mensen kracht zullen geven om de machten der duisternis te overwinnen. Alle faciliteiten van de hemel worden beloofd aan hen die door hun doopgelofte een verbond met God hebben aangegaan (MS 92, 1901).

Page 1111; blz. 357

Vers 19,20 Zie EGW over Romeinen 1:14

Vers 20 Zie EGW over Handelingen 1:11